

Diari Oficial
del
Consell General

Núm. 1/2010 - 31 pàgines
Sessió ordinària del dia 4 de març del 2010

El dia 4 de març del 2010, dijous, es reuneix a la Casa de la Vall el M. I. Consell General, en sessió ordinària convocada d'acord amb allò que estableix el Reglament de l'Assemblea i amb l'ordre del dia que figura en el Butlletí del Consell General núm. 6/2010, que és el següent:

1. Informe de la Comissió Permanent sobre els afers tractats fora període de sessions.

2. Examen i aprovació, si escau, del Projecte de llei del pressupost per a l'exercici 2010, així com del Projecte de pressupost del Tribunal Constitucional i el del Consell General pel mateix exercici.

3. Examen i aprovació, si escau, del Projecte de llei de modificació de la Llei del cànon sobre el consum d'electricitat i telèfon.

Un cop oberta la sessió, sota la presidència dels M. I. Srs. Josep Dallerès Codina i Esteve López Montanya, Síndic General i Subsíndic General, respectivament, s'ha procedit a comprovar la presència dels membres, que ha quedat registrada d'acord amb la relació següent:

M. I. Sra. Olga Adellach Coma
M. I. Sr. Franz Armengol Avellana
M. I. Sr. Daniel Armengol Bosch
M. I. Sr. Ladislau Baró Solà
M. I. Sra. Roser Bastida Areny
M. I. Sr. Carles Blasi Vidal
M. I. Sr. Josep M. Bringué Millat
M. I. Sr. Jordi Cadena Bons
M. I. Sr. Joan Cartes Ivern
M. I. Sr. Josep Dallerès Codina
M. I. Sra. Anna Dolsa Montanya
M. I. Sr. Òscar Encuentra Bardina

M. I. Sr. Jordi Font Mariné
M. I. Sr. Albert Font Massip
M. I. Sr. Joan Gabriel Estany
M. I. Sra. Montserrat Gil Torné
M. I. Sra. Rosa Gili Casals
M. I. Sra. Mariona González Reolit
M. I. Sr. Esteve López Montanya
M. I. Sra. Celina Mandicó García
M. I. Sra. Conxita Mora Jordana
M. I. Sr. Eusebi Nomen Calvet
M. I. Sra. M. Pilar Riba Font
M. I. Sr. Francesc Rodríguez Rossa
M. I. Sra. Bibiana Rossa Torres
M. I. Sr. Amadeu Rossell Tarradellas
M. I. Sr. Jaume Serra Serra
M. I. Sr. Joan Torres Puig

També hi és present el M. I. Sr. Jaume Bartumeu Cassany, Cap de Govern, acompanyat dels M. I. Srs. Pere López Agràs, Ministre d'Economia i Finances; Xavier Espot Miró, Ministre d'Afers Exteriors i Relacions Institucionals; Vicenç Alay Ferrer, Ministre d'Ordenament Territorial, Medi Ambient i Agricultura; Susanna Vela Palomares, Ministra d'Educació i Cultura; Cristina Rodríguez Galan, Ministra de Salut, Benestar i Treball, i Víctor Naudi Zamora, Ministre de l'Interior.

Assisteix també a la sessió el Sr. Valentí Martí Castanyer, secretari general del Consell General.

(La M. I. Sra. Montserrat Gil Torné, secretària de la Sindicatura, llegeix l'ordre del dia)

(Són les 16.10h)

El Sr. síndic general:

Passem, doncs, a la lectura de...

1. Informe de la Comissió Permanent sobre els afers tractats fora període de sessions.

Montserrat Gil, si us plau.

La Sra. Montserrat Gil:

Gràcies Sr. síndic.

L'informe de la Comissió Permanent corresponent al període comprés entre l'1 de gener i el 28 de febrer del 2010.

La Comissió Permanent, d'acord amb el que disposa l'article 37.6 del Reglament del Consell General, té l'honor de donar compte al Ple del Consell General dels afers tractats i de les decisions adoptades en el període comprés entre els mesos de gener i febrer del 2010.

Durant aquest període, la Comissió Permanent s'ha reunit els dies 7 de gener i 26 de febrer.

En el decurs de la primera reunió la Comissió Permanent va analitzar i acordar la convocatòria d'una sessió extraordinària de la Comissió Legislativa de Finances i Pressupost per analitzar el Projecte de llei del pressupost per a l'exercici del 2010. En la mateixa reunió, també es va acordar, l'autorització de la celebració d'una sessió extraordinària de la Comissió Legislativa d'Educació, Recerca, Cultura i Esports per a la selecció dels treballs de la vuitena edició del Consell General dels Joves.

Darrerament, la Comissió Permanent, es va reunir, novament, el dia 26 de febrer, per donar per finalitzats els treballs de la Comissió Permanent i aprovar el present informe.

En aquests termes queda redactat l'informe que la Comissió Permanent eleva al Ple del Consell General.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sra. Montserrat Gil.

Passem, doncs, al punt número 2 de l'ordre del dia.

2. Examen i aprovació, si escau, del Projecte de llei del pressupost per a l'exercici 2010, així com del Projecte de pressupost del Tribunal Constitucional i el del Consell General pel mateix exercici.

L'informe de la Comissió Legislativa de Finances i Pressupost ha estat publicat en el Butlletí número 5/2010 del passat 1 de març, i s'han formulat quatre reserves d'esmena.

Exposa l'informe el Sr. Amadeu Rossell Tarradellas, nomenat ponent per part de la Comissió. Sr. Amadeu Rossell teniu la paraula.

El Sr. Amadeu Rossell:

Gràcies Sr. síndic.

El passat dia 12 de gener la Comissió Legislativa de Finances i Pressupost em va nomenar ponent del Projecte de llei del pressupost per a l'exercici del 2010, i com a tal, exposo avui davant del Consell General l'informe de la Comissió.

La Comissió Legislativa de Finances i Pressupost en el decurs de les reunions celebrades el 12 i 18 de gener, el dia 2, 9 i 24 de febrer del 2010 ha analitzat el Projecte de llei i les esmenes que li han estat presentades.

Al Projecte de llei s'han presentat un total de 53 esmenes, de les quals: 48 han estat presentades pel Grup Parlamentari Reformista i 5 han estat presentades pel Grup Parlamentari Socialdemòcrata.

De les esmenes presentades: 2 esmenes s'han aprovat per unanimitat, 12 esmenes s'han aprovat per majoria, 35 esmenes no han estat aprovades i 4 esmenes han estat retirades -una ha estat transaccionada i l'altra aprovada per majoria.

Del resultat de la votació de les esmenes se'n desprèn l'informe de la Comissió aprovat per unanimitat el text del qual se sotmet avui a consideració d'aquesta Cambra.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sr. Rossell.

Havent-se formulat 4 reserves d'esmena procedirem, primerament, al debat i votació de les reserves i seguirem després amb les altres parts del text que no han estat objecte de reserva.

La reserva d'esmena número 1 que correspon a l'esmena número 20 de l'informe de la ponència.

Intervé per defensar l'esmena el Sr. Amadeu Rossell. Teniu la paraula.

El Sr. Amadeu Rossell:

Gràcies Sr. síndic.

Des de Coalició Reformista es proposa un nou projecte anomenat "suport a l'activitat empresarial".

No m'estendré en justificar la necessitat d'aquesta inversió ja que, de ben segur, tots els que estem aquí presents hi estem d'acord.

Senyors, els hi he de dir que si ja en condicions de funcionament normals els autònoms i les microempreses tenen dificultats per accedir al finançament, en les circumstàncies actuals aquest fet es veu més agreujat i el finançament és molt més difícil de trobar, i això dificulta la continuïtat de la seva activitat.

Des de Coalició Reformista veiem que l'única recepta de la reactivació econòmica és el creixement de l'activitat empresarial. Aquest creixement provoca rendes, ocupació i ingressos, per tant, es crea un cercle virtuós positiu.

Per altra banda i fins a dia d'avui observem a través de la premsa certes reclamacions de diferents sectors -veiem que no som els únics, veiem que reclamen la reactivació o suport a l'activitat econòmica. Sobretot aquesta reactivació abans que s'acabi la crisi... o aquestes mesures abans que s'acabi la crisi.

El curiós del fet és que també llegíem a través de la premsa i via diari és la probabilitat que es converteix... -no ja la probabilitat perquè es converteix en decret- que s'aprovi un finançament de 12,5 milions d'euros. Ens diu que Govern oferirà crèdits tous per a projectes empresarials; ho trobem un bon cop d'efecte, han triat una data curiosa i ens sorprèn. Estem molt alegres per aquest fet i ens dóna la raó... ens dóna la raó a l'evidenciar que el pressupost no conté mesures de suport a l'activitat econòmica.

Senyors socialdemòcrates, rectificar és de savis i més val tard que mai.

Des de Coalició Reformista celebrem aquesta última notícia i esperem que continuïn fent propostes que seran ben rebudes i estudiades.

Per tot l'exposat jo demano que votin favorablement aquesta esmena reservada.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sr. Rossell.

El Govern intervé?

Pels grups parlamentaris? Pel Grup Parlamentari Andorra pel Canvi, no hi ha intervenció?

Pel Grup Parlamentari Socialdemòcrata, Sr. Carles Blasi teniu la paraula.

El Sr. Carles Blasi:

Gràcies Sr. síndic.

Bé, compartim des d'aquest costat la pràctica totalitat dels arguments del Sr. Rossell, en representació del Grup Reformista, l'única cosa en què discrepem és que quan diu que el pressupost no conté mesures de reactivació econòmica nosaltres pensem que el pressupost en sí sí que les conté, perquè doncs, el pressupost contempla adjudicar treballs ja siguin obra, estudis o compra de béns a les empreses andorranes i, per tant, sí que és una mesura de reactivació.

Només afegir que el Grup Socialdemòcrata votarà favorablement aquesta reserva d'esmena.

Gràcies.

El Sr. síndic general:

Alguna altra paraula?

Sí, Sr. Gabriel teniu la paraula.

El Sr. Joan Gabriel:

Sí, moltes gràcies, Sr. síndic.

Simplement, doncs, agrair la susceptibilitat en aquest cas, del Grup Socialdemòcrata i el seu grup parlamentari per haver entès quin és el nostre neguit i donar suport a l'esmena, cosa que no podem fer d'altra manera que agrair-ho.

Moltes gràcies, Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Passarem, doncs, a la votació.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

Recompte.

La Sra. Montserrat Gil:

25 vots a favor i 3 abstencions.

El Sr. síndic general:

A la vista del resultat declaro l'esmena acceptada.

Passem a la reserva d'esmena número 2 que correspon a l'esmena número 36 de l'informe de la ponència.

Intervé per defensar l'esmena la Sra. Roser Bastida.

Teniu la paraula.

La Sra. Roser Bastida:

Gràcies Sr. síndic.

El Grup Parlamentari Reformista proposa incrementar el concepte d'“Edificis i altres construccions” del Projecte “Centre Escolar Prats del Riu”, del Departament de sistemes educatius i sistemes escolars del Ministeri d'Educació i Cultura en un import d'1 milió d'euros per tal de començar la construcció d'un centre escolar de Segona ensenyança a Sant Julià de Lòria.

Per tal de poder incrementar dit concepte, redueix la partida “construcció d'altres edificis”, dins del mateix ministeri i pel mateix import.

A Andorra el creixement important de la població i conseqüentment de la població escolar ens ha obligat i ens segueix obligant a fer un esforç considerable en la preservació de la qualitat de l'ensenyament que ha de tenir en compte, entre molts d'altres aspectes, la construcció d'edificis escolars.

En aquest sentit, i d'acord amb les previsions i la planificació educativa, l'any 2013, és necessari comptar amb una nova escola de Segona ensenyança que aculli els alumnes del sistema educatiu andorrà.

Actualment existeixen -amb la recent obertura de la nova escola d'Encamp- tres centres de Segona Ensenyança: un a Encamp, un a Ordino i un a Santa Coloma amb un total de nou-cents seixanta-cinc alumnes. Aquests centres, per la seva situació, conformen la i grega hidrogràfica del país i acullen, d'acord amb la major proximitat geogràfica possible, els alumnes procedents de les vuit escoles de Primera ensenyança des del Pas de la Casa fins a Sant Julià, que aquest curs són d'un total de dos mil set-cents vuitanta-cinc alumnes.

La capacitat actual de les escoles existents per als alumnes de Segona ensenyança és de mil cent vuitanta places escolars i, d'acord amb el mapa escolar -i com hem esmentat- a partir del 2013 caldrà un nou centre de Segona ensenyança.

Tenint en compte doncs, les necessitats, la distribució geogràfica i el desplegament dels plans d'urbanisme dels comuns és urgent continuar dotant el pressupost d'una partida per a una nova escola de Segona ensenyança essencialment situada en la part central o bé sud del país.

Aquests darrers anys, i vistes les necessitats, els comuns concernits van rebre la petició, per part del Govern, de cedir terrenys per a escoles i el Comú de Sant Julià de Lòria, responnent a aquesta demanda, ha desenvolupat i ha aprovat ja dos plans especials, amb l'informe favorable -des de l'any 2009- de la Comissió Tècnica d'Urbanisme, per tal de poder fer efectiva la cessió de prop de 12.000 m² per a escoles, de manera prioritària per a un centre de Segona ensenyança i, més endavant, de confirmar-se les previsions, per a un centre de Primera ensenyança.

D'altra banda, existeix un Conveni entre la corporació local i el Govern, del juliol del 2008, que formalitza l'inici d'aquests projectes constructius pel que fa als accessos escolars.

Tots coneixem la complexitat i les dificultats en el temps en què s'han confrontat els comuns pel que fa al desplegament de plans especials. Per tant, no s'explica que uns plans especials aprovats per escoles amb tot el que això comporta no es prenguin en consideració.

El Grup Parlamentari Reformista no entén que s'hagi obviat dotar aquest projecte d'assignació pressupostària i més encara quan hi havia un plurianual votat pel Consell General l'any 2008 de 3.150.000 euros per al 2010, i votat el 2009 de 3.000.000 d'euros.

D'altra banda, en aquest pressupost 2010, el projecte 1998-0000000013 “Infraestructures escolars, esportives i altres” del Ministeri d'Educació i Cultura presenta un import de 3.000.000 d'euros sense cap projecte constructiu definit i concret.

Si resseguim les fitxes descriptives, en la descripció de la despesa trobem, tant en el subconcepte “construcció d'altres edificis” com en el “d'estudis i projectes d'inversió” descripcions sense cap contingut. Exemple -i cito textualment-:

“- Inici i/o continuació -preu per unitat segons barems fixats per Ordenament Territorial. Contracte a feina feta sobre pressupost;

- Estudis i projectes d'inversió -preu estimat pels tècnics del Departament;

- Assistència tècnica -preu per unitat segons barems fixats-...”.

I, així successivament... Quines obres, quins projectes i quines infraestructures no se sap?

No és un bon exemple de planificació, de rigor i de coneixement de les necessitats. No només no hi ha cap projecte concret per a noves construccions sinó que tampoc es tenen en consideració ni es precisen les necessitats i projectes de menys dimensió, que també contribueixen a la qualitat educativa, projectes com poden ser l'ampliació del pati de l'escola de Primera ensenyança d'Encamp -on, a més cal agrair al comú el compromís de cessió-, i també és necessari dins d'aquesta mateixa unitat d'actuació, adquirir una superfície del propietari concernit.

Tampoc es tenen en compte projectes d'ampliació com el de l'escola francesa de la Peletera d'Escaldes Engordany pel que fa al pati també. I, així com cap altra previsió.

Es doten 3.000.000 d'euros per a escoles però no sabem ni per quines ni quines obres exactament farem: tot són projectes per definir.

Si el pressupost ha de ser l'eina política que expressi la planificació i els projectes en inversions, convindran amb nosaltres, senyores conselleres i consellers, que en infraestructures escolars el pressupost només presenta un sol projecte clar i precís que és el nou centre de Primera ensenyança de Santa Coloma i que, per cert, benvingut sigui tot i que d'acord amb les places escolars vigents i el creixement de la natalitat, tampoc és el més prioritari.

Des del Grup Parlamentari Reformista volem manifestar que, en el decurs dels anys, el concepte Educació ha anat adquirint formes i matisos diferents i que actualment aquest concepte està estretament lligat a la qualitat de l'ensenyament que contreu a la societat i als polítics que tenim l'honor i la responsabilitat de representar-la, a dotar l'escola de tots els mitjans i eines necessàries entre les quals es troben les infraestructures escolars que contribueixen, donen suport i ajuden a l'assoliment de l'objectiu general de l'escola.

Per tot l'exposat, el Grup Parlamentari Reformista presentem aquesta esmena de modificació a fi que sigui votada favorablement pels altres dos grups parlamentaris i puguem així fer front a les necessitats d'escoles per als alumnes de Segona ensenyança del país.

Moltes gràcies, Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sra. Roser Bastida.

Intervé el Govern?

Pel Grup Parlamentari Andorra pel Canvi, no hi ha intervenció?

Pel Grup Parlamentari Socialdemòcrata, Sr. Carles Blasi, teniu la paraula.

El Sr. Carles Blasi:

Gràcies Sr. síndic.

Bé, Sra. Bastida no entraré a comentar tot allò que ens ha explicat que ha estat molta cosa però que no ha estat, en cap cas, relacionat amb l'esmena que toca discutir en aquell punt, i només dir-li que el Grup Socialdemòcrata votarà favorablement la seva reserva d'esmena.

Gràcies.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sr. Carles Blasi.

Doncs, acabat el debat... Sí, Sr. Gabriel teniu la paraula.

El Sr. Joan Gabriel:

Sí, gràcies Sr. síndic.

Una vegada més, doncs, agrair la comprensió del Grup Socialdemòcrata i lamentar, doncs, que no hagi sigut així en comissió, ja que ens haguéssim estalviat segurament aquesta feinada.

Tot i així, només podem ser que agraïts i tornar a agrair una vegada més el suport que se'ns dona i la sensibilitat que es demostra, en aquest cas encara que sigui d'últim moment, al Grup Parlamentari Reformista.

Moltes gràcies.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sr. Gabriel.

Alguna altra paraula?

Passem, doncs, a la votació.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

Recompte.

La Sra. Montserrat Gil:

25 vots a favor i 3 abstencions.

El Sr. síndic general:

A la vista, doncs, del resultat declaro acceptada l'esmena i queda modificat el text d'acord amb el text de l'esmena.

Passem a la reserva d'esmena número 3 que correspon a l'esmena número 40 de l'informe de la ponència.

Intervé per defensar l'esmena la Sra. Roser Bastida. Teniu la paraula.

La Sra. Roser Bastida:

Moltes gràcies, Sr. síndic.

El Grup Parlamentari Reformista proposa crear un nou projecte anomenat "Nou Lycée d'Encamp" en el Departament de sistemes educatius i sistemes escolars del Ministeri d'Educació i Cultura, i dotar el concepte "Edificis i altres construccions" per un

import de 400.000 euros per adequar els terrenys del futur Lycée d'Encamp.

Per tal de poder incrementar dit concepte, es redueix, a nivell de concepte, la partida número 612 "Conservació i millora d'edificis" pel mateix import.

Una altra de les necessitats urgents en infraestructures escolars i estretament lligada a la qualitat educativa, és la divisió del Liceu Comte de Foix vist el nombre important d'alumnes de segona ensenyança i batxillerat que acull actualment aquest centre escolar, prop de 1.500 alumnes que provenen de totes les escoles primàries franceses del país i amb una previsió d'increment, ja des del proper curs escolar, tant segons el mapa escolar com també segons la planificació educativa, del mateix Liceu Comte de Foix.

En aquest sentit i fruit del Conveni internacional en matèria educativa entre Andorra i França, Andorra va oferir en la Comissió Mixta que tingué lloc a París el 30 de març del 2006 un terreny, propietat del Govern, situat a la Prada de Moles a Encamp, per tal que França pogués bastir-hi una ampliació de l'actual Liceu Comte de Foix. El motiu d'aquella cessió era poder ampliar les instal·lacions actuals i pal·liar la saturació d'efectius d'alumnes del Liceu, recollint així les demandes del col·lectiu de pares i del personal educatiu amb l'objectiu de millorar les condicions de treball i la qualitat educativa.

El Grup Parlamentari Reformista demana, doncs, que sigui presa en consideració aquesta esmena de modificació que preveu el compliment, per part d'Andorra, de lliurar el terreny adequat pel que fa a la plataforma de l'edifici, acord que figura a l'acta de la darrera Comissió Mixta entre ambdós països celebrada a Andorra el 27 de març del 2009 i que es va formalitzar després de rebre, per part de França, el vist-i-plau del terreny ofertat.

En el referit document la part andorrana agraeix a França els crèdits que ha disposat ja des de l'any 2008 per als estudis del nou Liceu. S'esmenten les reunions tècniques i la visita sobre el terreny entre els experts dels ministeris francesos del territori i urbanisme i d'educació així com dels ministeris corresponents andorrans. Hi consta també el compromís d'Andorra de fer-se càrrec dels treballs d'accés i de lliurar el terreny adequat per tal que França pugui bastir-hi l'escola.

S'acta *ad hoc* alhora que Andorra lliura un document de treball relatiu a un conveni de cessió de dret de superfície.

El projecte d'ampliació del Liceu francès no es troba sotmès al desenvolupament de cap pla parcial ni especial i per tant, en ser endemés el terreny propietat del Govern, s'hi poden iniciar de forma

immediata els treballs del projecte d'adequació. No s'entén doncs tampoc aquesta manca de previsió. Es tracta d'un projecte que podia també figurar en el projecte d'"Infraestructures escolars" dotat amb 3.000.000 d'euros.

Conseqüentment, el Grup Parlamentari Reformista, en el marc de la seva política de millora de la qualitat educativa, manifesta a la resta de grups parlamentaris la importància de votar favorablement aquesta esmena de modificació tant pel compromís polític que suposa a nivell d'Andorra envers la comunitat educativa del Liceu Comte de Foix -alumnes, pares, professors i equips directius-, com pel que fa al compromís internacional contret amb França a qui hem d'agrair endemés l'important esforç de participació en l'ensenyament públic del nostre país.

Moltes gràcies, Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sra. Bastida.

Intervé el Govern? No?

Els grups parlamentaris? Andorra pel Canvi? Pel Grup Parlamentari Socialdemòcrata, Sr. Carles Blasi teniu la paraula.

El Sr. Carles Blasi:

Gràcies Sr. síndic.

Bé, com vostè ja molt bé ha dit aquest projecte es podia tirar endavant perfectament amb aquesta partida pressupostària de 3 milions de la qual ha fet menció i, no treure els diners de l'adequació de l'antiga Caserna de bombers per ubicar-hi els frescos de Santa Coloma que encara es troben, doncs, sense una ubicació definitiva. És per això que en comissió no vam acceptar l'esmena amb el raonament que es podien fer igualment les dos coses però, bé, si vostès consideren, doncs, que ha de ser una partida específica i amb aquest nom, doncs, ho acceptarem i votarem favorablement la reserva d'esmena.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sr. Blasi.

Sr. Gabriel teniu la paraula.

El Sr. Joan Gabriel:

Gràcies Sr. síndic.

Bé, segurament que la meua intervenció serà d'agrair, no? i potser ho faria extensiu per l'última reserva d'esmena que han fet.

El que sí que vull fer és un agraïment especial al Grup Socialdemòcrata per haver-nos permès, doncs, arribar avui al Consell i evidenciar sense dubte tot el que no se'ns ha acceptat -que segurament la intervenció del company Jaume Serra, que després farà, hagués sigut en un altre to.

Moltes gràcies, Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sr. Gabriel.

Passem, doncs, a la votació.

Vots a favor de l'esmena?

Vots en contra?

Abstencions?

Recompte.

La Sra. Montserrat Gil:

25 vots a favor i 3 abstencions.

El Sr. síndic general:

A la vista, doncs, del resultat declaro acceptada l'esmena i modificat el text sortir de la comissió d'acord amb el text de l'esmena.

Passem a la reserva d'esmena número 4 que correspon a l'esmena 41 de l'informe de la ponència.

Intervé per defensar l'esmena la Sra. Montserrat Gil. Teniu la paraula.

La Sra. Montserrat Gil:

Gràcies Sr. síndic.

El Grup Parlamentari Reformista presenta l'esmena 41 de la ponència, esmena que correspon a la 39 del Grup Parlamentari Reformista de modificació al pressupost de despeses de l'Administració general.

Es proposa incrementar el concepte "Equipaments per a processos d'informació" del Projecte informàtic a l'escola, del Departament de formació professional i desenvolupament tècnic i educatiu, del Ministeri d'Educació i Cultura, en un import de 285.046,55 euros.

Aquest concepte redueix a nivell de concepte també la partida següent dins de la mateixa secció o ministeri del Departament 560 del subconcepte "Estudis i projectes d'inversió".

El Grup Parlamentari Reformista, dins del marc de les polítiques que han de promoure i incrementar la qualitat educativa dels nostres alumnes de totes les escoles i sistemes educatius del país, volem potenciar i incrementar, encara més, l'ús de les noves tecnologies.

En aquest sentit, 214.953,45 € de nova inversió per a l'any 2010 -malgrat els 495.476,36 € de compromisos reconduïts d'exercicis anteriors que ja s'han efectuat- no són suficients si es vol vertaderament dotar les escoles de les eines i suports tecnològics necessaris i indefugibles i, si volem preparar les noves generacions a les professions i reptes de futur.

Les Tecnologies de la Informació i de la Comunicació -les anomenades TIC- són arreu una prioritat i especialment en els països que aposten per la qualitat educativa. El nostre grup volem que els nostres alumnes siguin també capdavanters en aquest àmbit. Estem convençuts que els objectius que es fixa el Govern en el seu pressupost són molt dèbils i sens dubte faltats d'ambició. Només cal resseguir les fitxes descriptives:

- Mantenir el parc informàtic -d'entrada hi ha un problema conceptual pressupostari ja que el manteniment és l'objecte de funcionament i no d'inversió- i d'altra banda el parc informàtic no només s'ha de mantenir sinó que s'ha de renovar i ampliar si es pretén fer bona feina;

- Promocionar l'ús de les tecnologies mitjançant accions de suport que, per cert, no es diu quines, publicacions i actes -un altre punt que forma part de l'apartat de funcionament i no d'inversió;

- Mantenir els equipaments i les infraestructures de cablejats -novament funcionament i no inversió. S'ha de dir que des de l'any passat totes les escoles del país estan cablejades, per tant, de manteniment poc!... ja que s'ha de comptar amb la qualitat del cablejat i les corresponents garanties. Més aviat caldria parlar d'ús i d'innovació sempre ben entès dins l'àmbit educatiu i pedagògic;

- Mantenir la plataforma Clau Digital... -tornem amb el manteniment. A nivell de pressupost es tracta novament de funcionament i no d'inversió. Més que mantenir el que cal és, a partir de la renovació pedagògica i de la prova pilot de Clau Digital, el que s'ha de fer no és mantenir sinó ampliar aquesta prova pilot al conjunt d'escoles del país algunes de les quals ja ho estan esperant des de fa alguns mesos.

Com deia, el projecte d'inversió del pressupost d'Informàtica a l'escola no només és mancat de rigor sinó que és una mostra de treball mal fet acompanyat d'uns objectius poc ambiciosos en el plantejament tecnològic educatiu. El que cal és renovar,

actualitzar i continuar ampliant la dotació de material informàtic i programes de tots els centres del país. Si ens aturem un sol any perdrem el tren ja que les noves eines tecnològiques avancen a passos aegantats i en la societat actual són imparables.

Quan parlem de material informàtic cal anar més enllà dels ordinadors, cal pensar en la dotació específica als centres escolars en què es fomenta la utilització de les tecnologies de la informació i de la comunicació amb material específic com ara carros d'ordinadors portàtils, visualitzadors i pissarres digitals interactives.

També cal remarcar que els mateixos joves a les comissions de treball, ja van anunciar que en el proper Consell de Joves, que es celebrarà el dia 10 de març, presentaran una Proposició de llei per al foment de les Tecnologies de la Informació i la Comunicació a l'escola.

Per tot l'exposat, senyors consellers, demanem el seu vot favorable.

Moltes gràcies, Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sra. Gil.

El Govern intervé? No?

Pels grups parlamentaris? Andorra pel Canvi? No intervé.

Pel Grup Parlamentari Socialdemòcrata? Sr. Carles Blasi, teniu la paraula.

El Sr. Carles Blasi:

Gràcies Sr. síndic.

Bé, com ja els hi vam explicar en comissió, en principi tot el que vostè ha dit és molt important i aquesta partida l'havíem descartat també per contra d'on treien els diners però, perquè durant l'any anterior s'havia fet una compra important de material i el ministeri ens va dir que considerava que, doncs, aquest any no calia invertir-hi tant.

El que més m'alegra de la seva intervenció, Sra. Gil, és que per fi des d'aquestes files, s'hagin llegit les fitxes del pressupost unes fitxes de les quals nosaltres feia molts anys que ens queixàvem i és una de les feines que aquest Govern haurà de millorar perquè és evident que aquí en aquest punt concret la progressió respecte al Govern anterior s'ha vist molt poc, moltes d'aquestes fitxes són exactament idèntiques.

Gràcies Sr. síndic.

Perdó... Només dir que el Grup Socialdemòcrata votarà favorablement la seva esmena ja que hi posen tant d'interès.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sr. Blasi.

Doncs, acabat el debat procedirem a la votació.

Vots a favor de l'esmena?

Vots en contra?

Abstencions?

Recompte.

La Sra. Montserrat Gil:

Vots favorables 25 i 3 abstencions.

El Sr. síndic general:

A la vista, doncs, del resultat declaro aprovada l'esmena i modificat el text sortit de la comissió d'acord amb el text de l'esmena.

I, doncs, acabat ara el debat i votació de les reserves d'esmena procedirem al debat i votació de totes les altres parts del text que no han estat objecte de reserves d'esmena de tota la resta del bloc del pressupost de l'Estat.

El Govern vol intervenir ara? Sr. Pere López teniu la paraula.

El M. I. Sr. Pere López:

Sí, gràcies Sr. síndic.

El Govern afronta la important sessió d'avui en què se sotmet a votació el pressupost per a l'any 2010.

Per una banda, amb el mateix esperit que ho va fer amb el debat de totalitat celebrat el passat 29 de desembre, és a dir, amb la voluntat de fer-ne un debat enriquidor, obert, el més clar possible i, per tant, defugint tant de bombardejos de xifres i de percentatges com de detalls i anècdotes que ens puguin distreure de l'objecte principal que avui discutim. Per tant, el volem centrar en l'objecte de debat que avui està en aquesta Cambra que no és cap altre que el de sotmetre a debat i posterior votació el Projecte de llei de pressupost sorgit de la comissió legislativa un cop incorporades les esmenes presentades pels grups parlamentaris al projecte inicial que va elaborar, com així ho estableix tant la Constitució com la Llei general de les finances públiques, el Govern.

D'altra banda, el Govern ha de manifestar la importància que en l'actual situació econòmica i social que estan patint els empresaris, els comerciants, els treballadors, la que pateix el conjunt de la nostra societat després de tres anys d'indicadors en negatiu té per Andorra dotar-se d'una eina que faciliti i que ajudi a superar l'actual situació i aquesta és, sense dubte, el pressupost. Bàsicament per les tres raons següents.

La primera pel conjunt d'accions i inversions previstes en el pressupost, accions destinades al foment, a la millora de l'activitat empresarial per una banda i accions de reforç de la protecció social pel conjunt de ciutadans però particularment per tots aquells que pateixen les conseqüències de la crisi d'una forma més directa.

El conjunt de programes de millora i innovació empresarial, els 12,5 milions d'euros del programa de finançament preferent, la reducció del cànon, l'esforç d'inversió addicional previst en aquest pressupost, un pressupost d'inversions que cal recordar, s'incrementa en un 40 % respecte al pressupost de l'any 2009, suposen un conjunt de fons de més de 40 milions d'euros destinats a la reactivació econòmica. Aquesta mateixa operació efectuada al pressupost de l'any anterior donaria pràcticament zero.

El pressupost del Ministeri de Salut, Benestar i Treball s'incrementa un 68,95 % respecte al de l'any 2009, és a dir, per a cada 6 euros de pressupost de l'any 2009 n'hi ha 10 en el pressupost del 2010.

Així mateix el pressupost preveu un augment molt significatiu en el conjunt dels programes del Ministeri de Benestar.

El segon dels punts que apuntava, per a les importants reformes estructurals que el nostre país ha d'afrontar durant l'any 2010 en matèria fiscal, en matèria de regulació de l'activitat econòmica, l'encaix internacional amb la Unió Europea i el pressupost preveu partides no existents en els anys anteriors tant a nivell organitzatiu, de despeses, de funcionament i d'inversió per garantir la seva efectivitat.

I el tercer punt, més enllà de qüestions estrictament numèriques, l'economia es mou també per paràmetres de confiança, de seguretat, per missatges i situacions que no es tradueixen en euros però que tenen una gran incidència -quantitativament parlant- sobre l'activitat econòmica.

Per als empresaris amb dificultats, per als treballadors, per als emprenedors que es plantegen obrir o reconvertir el seu negoci durant l'any 2010, per a possibles inversors estrangers el missatge que

avui surti d'aquesta Cambra serà determinant en termes de confiança i seguretat en el futur.

El pressupost per a l'any 2010 està molt vinculat amb el context econòmic i social. L'objectiu fonamental és fer front a l'actual context de crisi, amb el reforç de les polítiques socials, amb una política destinada a contribuir a la reactivació econòmica, a la millora de les relacions i a la posició internacional d'Andorra i amb una voluntat d'enfortir la cohesió econòmica i social.

Així doncs, el reforçament de les polítiques de protecció social i les mesures de suport a l'activitat empresarial i a la reactivació econòmica són els dos eixos principals del pressupost per a l'any 2010. Un any en què es donen un conjunt d'elements que, per la seva envergadura i transcendència, mereixen una especial atenció.

La primera, una crisi econòmico-financera a nivell mundial de proporcions no vistes des de la crisi del 1929. El conjunt de les economies europees han patit importants retrocessos durant l'any 2009 que han afectat fins i tot sectors que fins ara havien aconseguit sortir ben parats dels darrers períodes com ara, per exemple, el turisme. L'organització Mundial del Turisme (l'OMT) presentava el seu report anual amb les pitjors dades quant a evolució del turisme mundial en els darrers trenta anys.

Segon punt, situacions a nivell social que massa sovint passen desapercebudes: atur, persones que pateixen manca de cobertura sanitària i situacions de precarietat cada cop més esteses.

El tercer punt és l'aplicació de la nova Llei de la Caixa Andorrana de Seguretat Social que no comptava amb cap dotació pressupostària per a l'exercici 2009.

Aquesta Llei representa la major reforma del sistema social dels darrers quaranta anys i, per la seva aplicació, com deia abans, no existia cap partida pressupostària l'any anterior.

I en quart lloc, la necessitat de realitzar profundes reformes del marc econòmic i fiscal perquè la nostra economia pugui créixer i esdevingui pròspera.

La crisi econòmica del final del 2008 i els seus efectes sobre les economies veïnes i particularment Espanya i les conseqüències ja comentades sobre el turisme i el comerç han agreujat la crisi del model econòmic andorrà ja evidenciada des de finals del 2006.

El pressupost també està condicionat pel retard legislatiu notable que més enllà de les imprescindibles reformes en el camp econòmic també abasta l'educació, la formació professional, les

polítiques socials, les polítiques d'immigració i les polítiques de protecció del medi ambient.

Afirmava en el debat de totalitat del passat 29 de desembre que aquest era el millor Projecte de pressupost que en les actuals circumstàncies es podia realitzar. Un pressupost que atén de forma prioritària les necessitats actuals del conjunt de ciutadans. Des de llavors, tant pel contingut del propi debat de totalitat com per les esmenes presentades no hem trobat fins a la data arguments clars i contundents que permetessin evidenciar el contrari. Ens estem referint, òbviament, al contingut del Projecte de pressupost i per tant el contingut dels programes, dels projectes d'inversió, del funcionament, del suport a les famílies i a l'activitat econòmica i d'impuls a les reformes que cal afrontar.

Més aviat hem assistit a un debat que per a l'evasió ha defugit tant com ha pogut del debat pressupostari i de les seves conseqüències per al conjunt de la societat.

Val a dir que el Grup Parlamentari Reformista ha presentat un conjunt important d'esmenes, 11 de les quals van ser aprovades en comissió i 4 més han estat debatudes i aprovades anteriorment a aquest debat.

Sembla difícil evitar de pronunciar-se en el sentit que, més enllà de posicionaments polítics més o menys forçats, tant el debat de l'esmena a la totalitat com les esmenes presentades al text i el resultat del treball de la comissió legislativa mostren que, tant la preocupació pel moment econòmic i social que viu el nostre país com per l'estructuració i el contingut d'una bona part del pressupost nacional no els són aliens... no els poden ser aliens de cap manera.

Els trets essencials del pressupost per a l'any 2010 es resumeixen en els cinc eixos següents: el reforç de les polítiques de protecció social, el suport a l'activitat econòmica i a les polítiques destinades a la reactivació econòmica, el pressupost per fer front a les reformes estructurals, la modernització i reforma de l'Administració i el rigor i l'austeritat en la gestió dels fons públics.

El pressupost de l'any 2010 suposa un salt qualitatiu i quantitatiu important quant a les polítiques de protecció social.

Deia abans l'important increment que té el pressupost en el Ministeri de Salut, Benestar i Treball en el que per cada 6 euros del pressupost de l'any 2009 n'hi ha 10 en el pressupost de l'any 2010.

Aquest important increment, des del punt de vista quantitatiu però també des del punt de vista de les prioritats polítiques, es tradueix per exemple en un augment d'un 31 % del pressupost del Centre

d'acollida d'infants de la Gavernera, un augment del 26 % del Pla d'atenció a la dona -en el que, a més, es preveu disposar del pis refugi durant l'any 2010-, un 11 % d'augment de les pensions a persones amb discapacitat, un augment del 18 % dels programes de l'escola especialitzada Nostra Senyora de Meritxell, un augment del 95 % de la guarderia de les Dames de Nostra Senyora de Meritxell, un 1,8 milió d'euros d'increment de recursos per a l'hospital Nostra Senyora de Meritxell, 330.000 euros de més pel finançament de l'atenció primària, 600.000 euros d'increment de les inversions al SAAS amb un pla plurianual d'inversió pel període 2010-2012 d'uns 12 milions d'euros que han de permetre modernitzar i posar al dia el centre hospitalari, l'augment del 99 % el pressupost del Departament de treball i així mateix hem de fer esment a la dotació pressupostària per fer front a la modificació del Reglament regulador de les prestacions econòmiques d'atenció social per fer front a les situacions de desocupació involuntària. Les polítiques de joventut s'incrementen un 26 % i el pressupost del Departament d'esports s'augmenta en un 40 %.

Així, doncs, aquest pressupost representa un important reforç de les polítiques de protecció social i cohesió social.

L'aplicació de la Llei de la CASS per a l'exercici del 2010 és un element essencial ja que el pressupost conté les partides pressupostàries per fer front a les diferents previsions de la mateixa i cal recordar novament que en el pressupost de l'any 2009 no hi havia cap dotació per l'aplicació de l'esmentada Llei.

En una situació similar es troben altres partides rellevants com l'augment de les subvencions al SAAS i l'atorgament de places al Centre sociosanitari del Cedre que, de moment, a l'espera de l'aprovació del pressupost el Ministeri de Salut ha hagut de congelar.

Així doncs, aquest pressupost recull aquest salt endavant que deia en les polítiques de protecció social en coherència a la sensibilitat del nou govern.

El punt segon és el suport a l'activitat empresarial i a les polítiques destinades a la reactivació econòmica.

El pressupost per a l'any 2010 prioritza, com no pot ser d'altra manera, amb un context de recessió econòmica les actuacions destinades a la recuperació de l'activitat econòmica tant per les accions i reformes encaminades al mig i al llarg termini, destinades a la transformació i diversificació del nostre model econòmic com per les accions per incidir de forma positiva en la recuperació i reactivació econòmica durant l'any 2010.

En primer lloc, parlava anteriorment de l'esforç inversor amb un augment del 40 % del pressupost

d'inversions i, per tant, amb una injecció addicional de 19,5 milions d'euros respecte a pressupostos anteriors.

La necessitat d'injecció d'inversió pública és avui una necessitat, tal com han manifestat en els darrers dies, el conjunt dels agents econòmics i socials. A més, la política de diversificació d'inversions serà un dels elements claus per a la recuperació econòmica ja que el seu efecte multiplicador s'estendrà a molts sectors de l'economia.

Més de 47 milions d'euros d'inversió depenen de l'aprovació del Projecte de pressupost per a l'any 2010 contenint les previsions tant del capítol 6 -és a dir, les inversions que efectua el Govern- com les del capítol 7 -les inversions efectuades per altres entitats mitjançant transferència del Govern-, i per tant, afectant tant a la inversió prevista a l'hospital com a les obres de construcció de la nova seu del Consell General.

A aquest import s'hi ha d'afegir uns 6 milions d'euros addicionals corresponents al pressupost d'STA.

A més, durant l'any 2010 es preveu licitar aproximadament uns 140 milions d'euros d'inversió ja que, a més de les pròpies partides contingudes al pressupost de l'any 2010, està previst treure a concurs la nova seu de la Justícia, el desviament de la Massana i el nou centre COEX que estarà ubicat sota la rotonda est del túnel dels Dos Valires.

Probablement, posteriorment a aquest debat, es donarà llum verda a la major mesura de reactivació econòmica aprovada a Andorra, la reducció del cànon, equivalent a una injecció de liquidesa, famílies i empreses de 6 milions d'euros anuals.

Es preveu, a més, també destinar 2 milions d'euros a la millora de l'activitat empresarial i a la innovació a través de les accions pressupostades al Departament d'economia o les accions que durà a terme la societat ADI.

Ahir el Govern va aprovar, amb la corresponent qualificació d'interès nacional i social, un programa de 12,5 milions d'euros de suport a l'emprenedoria, a la innovació, a la reconversió i a la millora empresarial.

I també s'ha de destacar el paper reactivador de l'economia que tindrà tota la legislació que en matèria energètica de forma conjunta entre el Departament d'economia, FEDA i també amb la col·laboració dels comuns es preveu finalitzar en els propers mesos, que tindrà una incidència positiva tant en el sector de la construcció com en el sector destinat a instal·lacions, deficiència i estalvi energètic.

També cal afegir, com a darrer punt, la congelació de les tarifes elèctriques per a l'any 2010 tot i l'augment que ha tingut el preu de compra de l'energia.

El tercer dels eixos són les reformes estructurals. La nostra economia i el benestar futur del conjunt de la nostra societat necessiten imperiosament de l'adopció d'un conjunt de reformes. En primer lloc, la reforma fiscal: que és una reforma necessària i positiva per al conjunt de ciutadans i empresari i que es troba a tràmit parlamentari des del passat mes de setembre pel que fa a la fiscalitat directa; d'altra banda, les reformes del sector financer: amb dues lleis que també es troben a tràmit parlamentari. Addicionalment el dimecres passat el nostre país sortia de la llista de paradisos fiscals de l'OCDE en una data històrica que demostra que els avenços legislatius en matèria econòmica i financera només poden aportar prosperitat i possibilitats de desenvolupament i de creixement econòmic. Tot plegat anirà acompanyat d'una proposta per a un millor embrancament amb la Unió Europea.

El quart dels eixos és la modernització i reforma de l'Administració. El pressupost per a l'any 2010 prioritza els processos d'informatització, d'optimització dels procediments, de custòdia de la informació, d'actualització, millora i simplificació de procediments i tràmits.

El pressupost de l'any 2010 inicia un procés ambiciós que resultarà beneficiós a mig termini per a una major productivitat i eficàcia de tota l'Administració.

Cal destacar els 6,5 milions d'euros d'inversió en informatització que es preveu per als propers tres anys.

Volem destacar el Reglament sobre el procediment simplificat per a les sol·licituds d'obertura i traçats de comerços aprovat recentment i que redueix a cinc dies el temps d'obertura de comerços i simplifica el traçat i els canvis de nom i de títol. Es tracta de reformes de gran rellevància que redueixen els terminis de resposta de l'Administració i que comporten, alhora, una contribució positiva per a l'activitat econòmica.

I el darrer dels eixos, i cinquè, és el rigor i l'austeritat en la gestió dels fons públics. Cal destacar, en aquest sentit, la rigorosa política de contenció en tots els nivells que el Govern ha aplicat des de l'inici de la seva arribada i que estan contingudes en el pressupost i, en concret ens referim a la reducció de les despeses de relació especial -un 61 % inferior a la dels pressupostos dels anys 2008 i 2007- i això ha permès que en un exercici en el que es preveu un augment de les cotitzacions socials i en el que també es produeix un augment de les pensions de jubilació,

presentar per primer cop un pressupost en què es redueix la partida de personal.

Convé recordar que en els quatre anys anteriors aquesta partida va augmentar més d'un 34 %, passant de 69 a 92,5 milions d'euros en 4 anys.

L'increment de la previsió per als capítols 1 i 2 "Despeses de funcionament" és globalment d'un 0,4 % i cal tenir en compte que aquest pressupost es va elaborar amb una previsió d'IPC del 0,9 %.

També cal esmentar la previsió realista d'ingressos efectuada davant de la política de dissimulació que en aquest aspecte s'havia aplicat els anys anteriors.

Tot i l'augment de la fiscalitat del tabac, amb un projecte de llei que també es troba a tràmit parlamentari, el pressupost d'ingressos és un 14,2 % inferior al de l'any anterior amb una previsió d'ingressos que és inferior amb 51 milions.

Per acabar, i per tot el que s'ha exposat, l'aprovació del pressupost per a l'any 2010 seria la millor notícia per al conjunt de la societat: per als empresaris, els treballadors, els professionals liberals, els estudiants, els emprenedors, els aturats, els pensionistes i els joves, per a tots ells probablement demà serà un millor dia si avui s'aprova aquest pressupost.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sr. ministre.

Passem ara al torn dels grups parlamentaris.

Per Andorra pel Canvi intervé el Sr. Eusebi Nomen. Teniu la paraula.

El Sr. Eusebi Nomen:

Gràcies Sr. síndic.

Avui ens trobem davant d'una fita important que és la votació del primer pressupost d'aquesta legislatura.

Des de l'endemà de les eleccions, hem desitjat que aquest primer pressupost fos un pressupost de canvi, que deixéssim enrere els pressupostos de les grandeses liberals i dels seus grans dèficits financers i socials, dèficits que avui en dia tothom reconeix.

Des del primer dia, Andorra pel Canvi ha volgut donar el seu vot positiu a aquest pressupost, i amb aquest objectiu vam acordar l'article setè a) en el pacte escrit i signat pel cap de Govern i l'actual president del Grup Parlamentari Socialdemòcrata del dia 2 de juny del 2009, i que deia: "Pressupost 2010. Una volta l'Administració hagi pogut constatar l'estat de la situació real de les finances públiques, es mantindrà una reunió dels grups parlamentaris Andorra pel Canvi i Partit Socialdemòcrata per analitzar-les i concordar les

línies pressupostàries generals. -això va ser acordat i rubricat... Després d'aquesta prèvia concertació el Govern -com marca la Llei- prepara i presenta el projecte de pressupost". Una cosa no és incompatible amb l'altra.

Malauradament, no es va fer aquesta reunió entre els grups parlamentaris per concertar les línies pressupostàries que en realitat van ser elaborades per Govern tot sol.

El 15 de setembre del 2009 el ministre de Finances va presentar les seves línies generals del Projecte de pressupost pel 2010 a la Comissió de Finances, i el dia 23 de setembre vaig enviar al ministre, en nom del grup parlamentari, una carta atenent a la seva sol·licitud de comentaris i en la que feia constar que: a la vista de les línies generals que ens ha presentat i segons les declaracions dels portaveus de Govern, havíem d'entendre que es volia presentar un pressupost de continuïtat en les despeses i els ingressos. I vam avisar que això provocaria un increment de deute públic al llarg del 2010 del voltant dels 200 milions d'euros.

Vam avisar que Andorra pel Canvi no podria compartir un pressupost de continuïtat en la generació de deute públic i de dèficits, especialment després de la confirmació en aquells moments d'allò que ja havíem anunciat, avui en dia ja fa més d'un any, i és que el deute del Govern era d'una magnitud important i que estava per sobre dels 1.000 milions d'euros com, malauradament, al cap d'un any així s'ha confirmat.

Vam avisar que Andorra pel Canvi havia pres el compromís amb la ciutadania de treballar per un pressupost de canvi, un pressupost de solucions i no pas per un pressupost de continuïtat.

I, ja al setembre de 2009... i ja al setembre de 2009, vam avisar per escrit a Govern que Andorra pel Canvi no podria donar suport a un pressupost que seguís les línies generals presentades pel ministre de Finances i vam invitar-lo a què les revisés i a què les reviséssim conjuntament. Però això no va ser possible...

Malauradament, Govern no va fer cas al pacte previ de treball conjunt ni tampoc a aquest escrit, no ha entrat cap pressupost de canvi i va entrar un pressupost de continuïtat que és el que avui tenim sobre la taula.

Avui no faré cap cita de les declaracions que el cap de Govern va fer sobre pressupost 2009 del Govern Pintat i que avui el que tenim sobre la taula és una continuïtat d'aquell pressupost. Però, demano al company conseller Albert Font que em permeti citar les seves paraules recollides recentment en una entrevista publicada en un diari del país, per resumir

la visió d'aquest pressupost, i deia que: *"El Partit Socialdemòcrata mai havia votat els pressupostos liberals perquè eren invotables.*

Que el pressupost 2010 -que avui tenim sobre la taula- era una herència liberal i que, per tant, és quasi idèntic al pressupost liberal anterior."

Aleshores, no costa gaire deduir que aquest pressupost que avui tenim sobre la taula s'hauria de considerar també com un pressupost invotable.

Tots estem d'acord en què el pressupost que avui votem és molt similar al del 2009 amb unes partides menors, és clar que hi han variacions però, amb les grans partides... és que són pràcticament idèntiques i, tenint en compte totes les possibilitats de transferències d'un concepte a l'altre, el resultat és pràcticament idèntic.

Tots estem d'acord, doncs, que el pressupost que avui votem és molt similar al del 2009, i tots sabem que el pressupost del 2009 ha acabat malament, ha acabat amb un dèficit real de... 140 milions aproximadament? Cosa que ja vam avisar al juny de l'any passat i s'ha anat confirmant tot això.

Però també és cert que si aquest pressupost 2009 es prorroga per dotzenes parts al llarg d'aquest any 2010, el resultat final serà quasi idèntic, i també tindrem un dèficit real d'uns 140 milions d'euros, com a mínim. Aleshores un es pot preguntar: per què no es vota el pressupost 2010 i ens deixem estar d'històries? Doncs, la raó és doble: en primer lloc, perquè nosaltres, Andorra pel Canvi, per mandat dels nostres electors, no podem donar suport a un pressupost de dèficits financers i socials... i socials, com el que avui ens ocupa; en segon lloc, perquè volem portar a terme els canvis que Andorra necessita el més aviat possible.

Tots estem d'acord que Andorra necessita una solució en la formulació d'un nou marc fiscal en el que es substitueixi l'actual esquema d'imposició indirecta per una imposició directa amb la finalitat primera de signar convenis de doble imposició, però mai per recaptar més diners sense incrementar la pressió fiscal actual.

Tots estem d'acord en què les nostres administracions han crescut d'una forma que es podria dir desordenada o massa animada en els anys de bonança econòmica i que és necessari revisar aquesta estructura per assolir les eficiències que avui manquen en la prestació dels necessaris serveis públics.

Tots estem d'acord en què l'esquema actual de les relacions Estat-comuns, tant en les transferències com en les competències, necessiten ser revisades ja

que el model actual no és sostenible -i ens avisen el comuns sobre aquesta matèria.

Tots estem d'acord en què hem de trobar l'encaix adient amb la família europea de la que formen part històrica i geogràficament. Però tots sabem que aquest encaix serà impossible... impossible sense un avenç previ, clar en matèria social. I també és cert que tots estem d'acord en què cal desplegar íntegrament la part social de la Constitució -el famós títol II.

Tots estem d'acord en què cal trobar una solució a l'estructura del deute públic i tots estem d'acord en què cal un pla immediat de reactivació econòmica.

Però la realitat és que les solucions a aquests problemes no es llegeixen pas dins del pressupost que el Govern ens presenta avui per més que el ministre avui ens insisteixi i ens digui el contrari... no és cert! Les solucions no estan en el pressupost.

Per aquest motiu hem intentat assolir un pacte en paral·lel a aquest pressupost en el que Govern es compromet amb unes solucions clares en aquests àmbits. Però, Govern no ha volgut concretar les seves solucions que, de fet, no estan dins del pressupost. I si Govern té les solucions a aquests problemes i ens les vol explicar, avui ho pot fer davant de tota la ciutadania: és fonamental per entendre el pressupost i per veure si realment aquestes solucions estan aquí presents, de forma concreta, precisa, comprensible. Si no té les solucions, s'entendrà que no les expliqui, i tothom entendrà que aquest pressupost d'avui és un pressupost que no aporta les solucions que es necessiten.

Però resulta, sota la nostra forma de veure les coses i a risc d'equivocar-nos, que Govern semblaria que no s'atreveix a fer els canvis que Andorra realment necessita. Perquè cal una valentia política important per tirar endavant aquests projectes. Aleshores, si avui votem aquest pressupost, Govern podria presentar un nou pressupost de continuïtat l'any vinent, i si no s'aprova, aleshores podria seguir amb una pròrroga per dotzenes parts, prorrogant l'agonia econòmica i social durant dos anys més.

Per a nosaltres, l'article 22 de la Llei general de les finances, és clar. Un pressupost aprovat es prorroga dotze mesos, no pas vint-i-quatre ni trenta-sis. I, per tant, si Govern vol el nostre suport per al pressupost 2011, està clar que s'ha de posar a fer feina o posar les solucions sobre la taula l'abans possible. I si ens deixa ajudar, nosaltres ens comprometem a ajudar. Però els pressupostos d'Andorra han de ser de canvi, no podran ser de continuïtat de l'herència liberal com el que avui tenim sobre la taula.

Ja li vaig dir en la sessió del 30 de desembre de l'any passat que la penitència de les dotzenes té data de caducitat. Nosaltres entenem que tant sols funciona dotze mesos com a màxim. L'1 de gener del 2011 s'acaba. Per tant, Sr. Bartumeu, el nostre missatge és clar: si de veritat vol fer canvis a Andorra, si us plau, posi-ho per escrit en forma de programa de Govern, obri el diàleg social i institucional necessari, formuli un programa de govern de canvi, formuli el corresponent pressupost de canvi i ens comprometrem pública i oficialment a què tindrà el nostre suport i per a tota la legislatura, fins el 2013... Per a tota la legislatura, fins el 2013. I dic bé "donar suport".

Aquí no es tracta de bloquejar ni deixar de bloquejar el pressupost. No deixa de ser incòmode que quaranta-vuit hores abans d'aquesta sessió Govern hagi fet públic el resultat d'una enquesta estretament vinculada al pressupost i que, per això, em permeto citar-la. En aquesta enquesta el Govern afirma: "*A causa dels resultats de les darreres eleccions, el Govern no disposa de la majoria suficient dins del Consell General, i com a conseqüència no pot aprovar el pressupost o altres lleis fonamentals. Davant d'aquesta situació... -pregunta el Govern- què creu que seria més convenient?... -i seguidament pregunta- Quin partit pensa que és el principal responsable d'aquesta situació de bloqueig al Consell General? -i les opcions que planteja Govern de resposta són:- PS, CR o ApC.*"... Sorprenent pregunta i sorprenent proposta de respostes!

La realitat és que objectivament, matemàticament, Andorra pel Canvi no pot bloquejar el pressupost... no pot bloquejar el pressupost ni pot bloquejar res. Això no és cert. Per bloquejar, per impedir que hi hagin quinze vots favorables en una Cambra de vint-i-vuit consellers, es necessiten catorze vots, es necessita que catorze consellers votin en contra d'alguna cosa i nosaltres, de moment, tan sols en tenim tres. Amb tres consellers no es pot bloquejar res de res. Amb tres consellers es pot actuar en positiu... es pot actuar en positiu, es pot donar suport o no donar suport a les iniciatives del Partit Socialdemòcrata -o del Grup Parlamentari Socialdemòcrata- o del Govern, en concret, a les iniciatives del Grup Parlamentari Socialdemòcrata que té catorze consellers en aquesta Sala. Però de fet, l'única força parlamentària que matemàticament pot bloquejar seria!... seria! el Grup Parlamentari Socialdemòcrata que disposa de catorze consellers, els necessaris per una acció de bloqueig enfront a qualsevol iniciativa dels altres grups parlamentaris. I està totalment fora de lloc, entenem, que Govern dediqui recursos públics perquè, quaranta-vuit hores abans d'aquesta sessió, plantejar un qüestionari sobre

qui bloqueja el pressupost. I que Govern gosi a posar com a possible resposta a Andorra pel Canvi tot sol, com si nosaltres tots sols, amb tres consellers poguéssim bloquejar aquest pressupost.

Permeti'm que hagi de dir que és una acció de Govern que entenem que es qualifica com a reprovable.

Però, Sr. cap de Govern, durant la sessió del dia 30 de desembre ja vaig exposar alguns problemes tècnics d'aquest pressupost. Vam explicar que el dèficit subjacent real d'aquest pressupost està entre 140 i 200 milions d'euros. Això dependrà molt de com s'estructuren alguns finançaments d'obra pública.

Vam explicar que si no hi ha cap mesura pressupostària de reactivació... que vam explicar que no hi ha cap mesura pressupostària de reactivació real de l'economia per més que el Sr. ministre avui ens vulgui fer veure una altra cosa que no és pas el que s'adiu amb la realitat d'aquest pressupost quan un se'l llegeix amb detall.

Vam explicar que no hi ha mesures socials de pes.

Vam explicar que en aquest pressupost hi ha un error de més de 80 milions d'euros en els càlculs dels plurianuals corresponents a les quotes de finançaments especials del desviament de Sant Julià.

Vam explicar que per acabar la seu de la Justícia tan sols mancaven uns 17 milions d'euros segons el pressupost 2009 i que ara, el cap de Govern i titular de la cartera de Justícia proposa 42 milions com a despesa per fer la nova seu de la Justícia en un altre lloc i ho justifica públicament perquè tindrà un 20 % més de superfície, sí! però a un cost de 25 milions d'euros més...

Aquí permeti'm que posi en dubte aquesta màxima de rigor i austeritat amb la gestió pública que ens anunciava vostè en aquest pressupost perquè un dispendi de 25 milions d'euros per un trasllat de la seu de la Justícia per aconseguir un 20 % més de superfície no la catalogaria pas, jo, de rigor i austeritat. Sobretot quan veiem com altres projectes de caire social es veuen retallats per tots costats mentre que unes construccions que tenen un sobrecost de més del 150 % no tenen cap altra base que un criteri que hem demanat repetidament que se'ns expliqui i que, de moment, Govern ha mantingut el silenci com a resposta.

I, sobretot, hem explicat repetidament que el principal problema d'aquest pressupost és que, a part de gastar més del que es pensa ingressar, en cap moment es dona solució al problema més immediat de Govern: amb quins diners pagarà el dèficit pressupostari? Quin finançament de l'Estat es

proposa? Perquè tots sabem que un pressupost no és més que la mera autorització que dóna el Consell General a Govern per fer unes despeses i unes inversions, però no pas... no pas per... El Consell no li donarà pas el diners al Govern perquè cobreixi els dèficits, les mancances que es poden produir amb aquest pressupost.

I jo li pregunto avui, Sr. cap de Govern, -ja estem al mes de març i ja ha passat quasi el primer trimestre, dos mesos i escaig d'aquest any-: quina solució té aquest pressupost? Quina solució té el Govern per aconseguir els diners que falten per pagar les factures del 2010? Si la té li prego que la faci pública a tots els ciutadanes i ciutadans que avui ens estaran escoltant.

Si no té cap solució segurament que serà la nostra banca andorrana la que, altra vegada, haurà de salvar la situació amb una improvisada línia de crèdit. Espero que no sigui així! I, espero poder-lo felicitar amb la sorpresa d'un finançament sòlid que estem tots esperant.

Malgrat tot el que hem exposat... malgrat tot el que hem exposat nosaltres volem tirar el país endavant. Andorra pel Canvi volem votar sí al pressupost 2010. I li confirmo ara i aquí que votarem afirmativament al pressupost 2010... però a un nou pressupost... a un nou pressupost...

(Se senten veus)

Un pressupost que ens podem posar a elaborar conjuntament avui mateix i que en el termini de trenta dies pot estar enllestit. Té el nostre compromís ferm... ferm! que donarem suport a un pressupost de canvi per al 2010. Andorra no té per què quedar-se sense pressupost!... No té per què quedar-se sense pressupost si vostès no volen. I també li confirmo que si vostès volen treballar en el pressupost 2011, també estem preparats per posar-nos a fer la feina conjuntament en la definició de les línies generals a partir d'avui mateix.

I faci una lectura de la Llei de la forma més àmplia possible que es pot fer, si es vol, perquè efectivament vostès puguin presentar un nou pressupost de forma immediata. Si vol fer la lectura restrictiva de què no es pot és la seva decisió. Nosaltres estem disposats a fer la lectura més oberta possible perquè així es pugui fer.

Per llei, Govern és l'únic que pot presentar un Projecte de llei de pressupost. Un grup parlamentari no podem prendre aquesta iniciativa; nosaltres només podem fer una cosa: donar suport al pressupost si presenta les solucions que Andorra necessita i, si ens deixen, ajudar a elaborar-lo. Per això vam ser elegits: per treballar, i així ho estem fent des del primer dia, però per molt que treballem,

si vostès no ens deixen, difícilment farem la feina que Andorra necessita.

Nosaltres tan sols podem actuar en positiu. Nosaltres podem treballar amb vostès, fins i tot podem fer feina. I amb els nostres tres vots, podem donar suport a totes les bones iniciatives que vinguin del món socialdemòcrata o de tota la Cambra.

Insisteixo: matemàticament, nosaltres sols... nosaltres sols, Andorra pel Canvi sols, no... no tenim capacitat de bloquejar cap iniciativa. Per fer-ho, es necessiten consellers -atorze consellers- i, sap el què passa? Doncs, que de moment no és el cas.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sr. Nomen.

Pel Grup Parlamentari Reformista el Sr. Gabriel.

El Sr. Joan Gabriel:

Sí, si em permet una prèvia, Sr. síndic, escoltant la intervenció del president d'ApC, pel Grup Parlamentari Reformista, com a president, si es volgués fer una interpretació diferent del Reglament que sàpiguen Ses Senyories que no hi hauria cap problema per part nostra. És a dir, que si es decidís... si així ho decidís la presidència de fer un mes de pròrroga, doncs, per portar a reparlar malgrat no ho prevegi el Reglament, que per nosaltres podríem parar el debat avui.

El Sr. síndic general:

Crec que aquest no és el moment ara de plantejar... Estem en ple debat del pressupost i crec que ara no toca.

Continuarem, doncs, el torn... continuarem, doncs, el torn de debat i, en tot cas, us passaré la paraula després, al segon torn.

(Se senten veus)

És que no hi han hagut al·lusions...

(Se senten veus)

No hi han hagut al·lusions personals de ningú.

Continuem, doncs, el torn dels grups parlamentaris.

Pel Grup Reformista, Sr. Serra teniu la paraula.

El Sr. Jaume Serra:

Gràcies Sr. síndic.

Ens queda ara -un cop discutides les reserves d'esmena i jo diria breument discutides-, emetre el

vot final en el debat pressupostari i, conseqüentment, argumentar el sentit d'aquest vot.

Vam presentar quaranta-vuit esmenes parcials que, responsablement preteníem, en la mesura que ho permet el Reglament del Consell General i l'estructura pressupostària triada pel Govern d'Andorra, millorar el projecte del 2010.

Val a dir, que el coneixement que teníem del pressupost en la seva totalitat va ser relativament fa poc. Si haguéssim intuït, des del moment en què se'ns va presentar el dia 15 de setembre el resultat o la resposta en alguna de les reserves d'esmenes que hem tingut avui, jo diria, la translació d'algunes idees que eren bàsiques en aquell moment, el nostre discurs potser hagués canviat. En qualsevol cas, llàstima que sigui avui i no sigui en un altre moment.

Malauradament la majoria de les nostres esmenes no han prosperat, això ja ho fa palès l'informe de la comissió.

El resultat a les reserves d'esmena, dos paraules: la primera, gràcies -que ja s'ha dit i no hi tornaré- i la segona: llàstima! llàstima en la doble vessant, la vessant que ens afecta a nosaltres de no haver incorporat totes les esmenes que van perdre perquè potser haguéssim canviat realment... realment aquest pressupost. I llàstima en una altra vessant, llàstima a què aquesta actitud no prou governamental que ha tingut el Grup Parlamentari Socialdemòcrata avui, acceptant les nostres esmenes, doncs, sigui avui i de forma sobtada. Llàstima -torno a dir- que aquesta visió no hagi sigut una visió més estratègica i amb tots els respectes faci més la pudor d'un moviment tàctic.

Deia que no han prosperat les esmenes que pretenien limitar -i moltes no han prosperat- i, en concret, no han prosperat les que volien limitar o pretenien limitar l'excessiva qualificació de crèdits ampliables proposat pel Govern... Llàstima! -i em faré un fart de repetir aquesta paraula avui, ja ho veig.

Convé recordar que qualificar un crèdit ampliable vol dir que la quantitat pressupostada es pot incrementar amb una certa llibertat, o millor dit, amb un major confort administratiu.

És cert, en honor de la veritat, que alguna limitació a les nostres propostes de crèdits ampliables va estar acceptada pels consellers del Grup Parlamentari Socialdemòcrata a la comissió. En concret, van acceptar que es considerés la retribució dels alts càrrecs com una despesa ampliable. Suposo que els hi feia una mica de vergonya aquest excés de confort administratiu en aquesta partida, sobretot escoltant encara avui les paraules del ministre fent referència a les relacions especials.

No han prosperat altres esmenes -deia- no han prosperat les esmenes que volien dotar el pressupost de capacitat per impulsar l'activitat econòmica. De fet, una de les reserves d'esmena que defensava avui el Sr. Rossell ha estat acceptada... me'n felicito! me'n alegro! hauré de canviar la xifra que tenia de la quantitat que hi destinàvem en aquesta xifra de 2 milions d'avui... Bé...

No han prosperat les esmenes que pretenien, crec que realísticament, prioritzar les inversions en infraestructures... -bé, no han prosperat totes menys dos- equilibrant la capacitat anual real de les finances públiques, és a dir, el que es pot pagar cada any amb les necessitats que té Andorra.

Per completar el sentit que ja han expressat, de certa manera, la Sra. Bastida i la Sra. Gil, i per posar un exemple il·lustratiu: no ens sembla gens realista preveure que es farà una carretera pel desviament de la Massana, em sembla realista que es faci la carretera, però el que no ens sembla tan realista és com es pensa pagar. Que es faci en varis anys, hi ha un plurianual i es fa amb plurianual, només faltaria, i que hi ha un sol i únic plurianual de 25 milions... Home! Això tampoc estic massa segur que sigui planificació estratègica.

Tampoc ens sembla planificació estratègica -i torno a dir-ho- l'aparició sobtada d'una esmena que va presentar el Grup Parlamentari Socialdemòcrata de 700.000 euros amb un plurianual de 2 milions i 3 milions per fer la desviació del Serrat. Em sembla també un moviment tàctic i veig que ens hi haurem d'acostumar als seus moviments tàctics.

Més enllà del que acabo de dir i altres coses que ja s'han dit en la discussió d'avui. Sr. Bartumeu, el seu pressupost té un vici... un, almenys un... un... un i després m'allargaré... No quadra! I no em refereixo a l'anècdota per dir-ho suaument, eh?... a l'anècdota de què el va presentar en la seva primera versió desquadrat. Això podria quedar en anècdota, malgrat altres membres o exconsellers aquí ho qualificaran d'altra manera en aquesta Sala. Em refereixo a què el pressupost no quadra ni políticament, ni econòmicament, i fins i tot m'atreviria a afirmar que no quadra en moltes de les seves reivindicacions pressupostàries que jo li he sentit manifestar en aquesta Sala. Jo tinc la sort de recordar-ho, altres han de llegir, segurament, el Diari de sessions.

El seu pressupost no quadra políticament. Dos esmenes a la totalitat: una d'elles -i em sap greu tornar a tocar aquest tema- feta pel seu soci inicial d'investidura, és així... no m'allargaré, n'hem parlat massa d'aquest tema; no quadra econòmicament. El funcionament de la política econòmica té aquestes

coses. “Confiança” -deia el seu ministre fa una estona-, doncs, efectivament confiança perquè, per tenir confiança en política econòmica, cal que les propostes s’ajustin amb els objectius, és molt important. Si no fem això, no es pot tenir confiança. Parlant paral·lelament és bla... bla... bla.

Desconeixement per inexistent del quadre macroeconòmic de la seva política -i faig servir aquesta paraula exprés- on es defineixen els objectius clars del que sigui: d’inflació, de creixement, de dèficit de PIB, tant per cent de PIB. És l’única eina que ens permet comparar la bondat de les seves mesures econòmiques, i això no ho tenim per existent, Sr. Bartumeu.

Deia avui el seu ministre que el pressupost reforça les polítiques de protecció social. No hi estem del tot d’acord, com a molt, com a molt, com a molt les continuem amb realisme i li diré, de passada que el realisme l’incorporen les nostres esmenes, les esmenes que li vam presentar.

Vostès... -i va ser una esmena acceptada pel seu grup parlamentari- va rebaixar -i permeti’m que qualifiqui d’astrofòlica- la previsió de 4,8 milions d’euros destinats amb subvencions d’atur. Aquests diners han estat reconduïts a polítiques actives d’ocupació. Polítiques actives d’ocupació que han de servir per millorar la productivitat de l’economia andorrana, veritable problema de l’economia andorrana del qual no els he sentit parlar mai. De totes formes, nosaltres estem disposats a continuar en aquesta línia. Les propostes que vostès ens facin en aquest sentit rebran el nostre recolzament.

Deia també fa un moment que dona suport a l’activitat empresarial i a les polítiques destinades a la reactivació econòmica... Home, francament alguna cosa hi ha!... alguna cosa hi ha! No ho podem negar. Però, el que no hi ha són l’acceptació dels 5,5 milions que vam proposar nosaltres -que ara són 3,5 perquè ens han acceptat 2- que reactiven aquesta economia.

No hi estic d’acord perquè no està al pressupost que vostès injecten 12,5 milions d’euros a l’economia... Escolti, això és un crèdit, això no està al pressupost! Jo aquesta partida no l’he sabut trobar, o és que són crèdits que fa Govern? No, no, vostès estan instrumentalitzant una altra cosa que no hi és al pressupost o que no l’he sabut trobar, o se m’ha explicat, o els meus coneixements no arriben a més.

Hi ha una altra cosa que veig que avui també ha repetit el Sr. ministre, que és la promesa de reactivar l’economia fent servir l’ADI. Això es mereix un capítol a part i ja li en parlaré, Sr. Bartumeu.

Pressupost per fer front a les reformes estructurals... Bé, de fet no ha dit pressupost per fer front a les

reformes estructurals, ha dit: reformes estructurals. És clar, és evident que en el pressupost les reformes estructurals no hi poden ser perquè són reformes de tipus legislatiu i allà no hi ha cap partida que digui que fer la Llei fiscal costi tants diners, o que fer les lleis del sector financer costin aquests diners. Per tant, això, és clar que no ho puc trobar... és que no hi és, Sr. ministre, això en el pressupost!

Jo entenia que reformes estructurals ens referim a les reformes del que podríem entendre pel capital físic, per l’estructura productiva d’Andorra. Doncs bé, això tampoc ens satisfà, Sr. ministre i Sr. cap de Govern, evidentment, perquè vostè és el màxim responsable.

No hem vist una política de reforma d’estructura viària realment, i que diguis: “Carai nois, que bé que ho fan!”. O una decisió en inversió en obra pública i civil, o... miri, vull anar més enllà, o una estructura de plantejament per canviar realment l’estructura productiva d’Andorra... no ho hem vist! Tampoc hem vist, ja sigui dit de passada, una reforma per l’estructura social... però això, segurament, és una miqueta més esotèric. No ho hem sabut trobar... ho sento! Vostè diu: “Home, farem reformes de tipus legislatiu” i al pressupost on estan?... Sí, home sí que estan... és veritat: estan! Hi ha una partida en la que vostè considera que els diners que s’hagin de gastar per rebre segurament els CDIs, és un crèdit ampliable. Efectivament, està. Efectivament en aquest tema està.

Diu: “Reformem l’Administració. Modernitzem i reformem d’Administració.” -i diu-: “Home, hem posat 6 milions i mig d’inversió en informàtica.”... Home! Carai! Si reforma de l’Administració -amb 6 milions i mig- la informàtica, doncs, no... no, no, això no és reformar l’Administració o, almenys, nosaltres no ho entenem així, no?

Jo crec que, més aviat, en el seu pressupost hi havia una contradicció... una contradicció que miri, li diré de passada, li hem arreglat nosaltres. Una contradicció flagrant... flagrant, entre la tesis defensada pel Sr. cap de Govern en aquesta Sala arrel d’una pregunta parlamentària amb l’articulat que vostès presentaven a la Llei del pressupost... Flagrant! I nosaltres hem fet una esmena... Miri, perquè estàvem d’acord en el que deia el Sr. cap de Govern, i l’hem inclòs en el pressupost.

Diu: “Hi ha rigor i austeritat en els fons públics.”. Miri, no ho sabem... Si vol que li digui la veritat, no ho sabem. Com vostès no ens anuncien quin hauria de ser el dèficit del sector públic, en relació al PIB, i com el pensen finançar i amortitzar, no podem compartir amb vostès cap tipus de política expansiva que podríem convertir, miri bé el que li dic, vista la

situació econòmica mundial. Repeteixo el que ja he dit abans: manca de quadre macroeconòmic i conseqüent política econòmica ens fa impossible compartir objectius amb vostès. Ho lamentem profundament, de veritat! Senzillament, no sabem quins són. Si ho sabéssim i diguéssim: "Miri, aquest és el pla", potser ens hi trobarien, casi m'atreviria a dir que ens hi trobarien.

Volen augmentar el dèficit públic, -o almenys el plantegen, però fent servir paraules que ha dit algun membre destacat del Partit Socialdemòcrata. Ho fan per augmentar la poc dimensionada Administració pública, o bé ho fan per destinar recursos amb una política keynesiana -i que vostè tímidament va anunciar; no va parlar de Keynes però va parlar d'un neokeynesià... i crec que va parlar de Keynes.

Acabo Sr. síndic.

He afirmat que no han estat capaços d'incorporar alguna d'aquelles tradicionals reivindicacions pressupostàries invalidant aquella màxima de predicar amb l'exemple.

On han quedat les reiterades fites a una tramitació ràpida del pressupost? On ha quedat la màxima diligència al tràmit? On ha quedat l'escrupolosa tramitació de la documentació que per imperatiu legal cal incorporar al pressupost?

Sr. Bartumeu, vostè ha faltat a la Llei i al seu compromís escrit amb el Consell General, no lliurant el pressupost de la societat ADI, és més, ha deixat en ridícul al seu propi grup parlamentari que ha tingut que retirar una esmena que li augmentava la dotació pressupostària de 480.000 a 900.000 euros; i ha deixat també -i vull tornar-hi a pel seu ministre- que parla de què vol impulsar l'ADI. De fet, crec recordar -i m'he molestat en buscar allò que deia- que: "Donar a terme amb el canvi d'orientació donat aquesta per part de l'executiu"... Vigilem que no sigui una orientació cap el cementiri perquè, és clar, si no té diners poca cosa faran.

On han quedat -continuo- les persistents manifestacions que els ingressos que provenen de FEDA i STA són pràcticament un espoli? -això ho he sentit en aquesta Sala, això. On ha quedat la doctrina generalment acceptada i molt raonable que no es pot considerar i incorporar en el pressupost de despeses que no estan en Llei i que no han estat votades? Vostès s'han superat excepcionalment: han posat 25 milions d'una Llei que encara està a tràmit d'esmenes... i ho posen en el pressupost.

I per fi, per acabar -no me'n puc estar de dir això... si no ho dic exploto-, on ha quedat la demonització de les noves formes de finançament que permeten pagar també obres d'infraestructures?... -ho tenia que dir.

Bé, en fi... ara acabo. Li prometo Sr. síndic.

En fi, senyors consellers, penso que després de tot el que he dit entendran que el Grup Parlamentari Reformista voti en contra del pressupost, però, no vull acabar sense dir... sense dir que algunes de les propostes que anuncien -i després no fan, o anuncien i després canvien- ens semblen força raonables, i quan ens semblin bé les recolzarem. Només això.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sr. Serra.

Pel Grup Parlamentari Socialdemòcrata, Sr. Francesc Rodríguez teniu la paraula.

El Sr. Francesc Rodríguez:

Gràcies Sr. síndic.

Moltes són les raons que avui ens portaran a votar favorablement el Projecte de Llei que ara estem analitzant; n'esmentaré només algunes.

La primera, perquè en un moment de canvis, en un moment de dificultats econòmiques i socials, és essencial que l'Estat disposi d'aquesta eina per fer-hi front de manera adequada. Perquè, tal com ens deia el ministre de Finances en el moment de debatre dues esmenes a la totalitat d'aquest Projecte de Llei -i si m'ho permet el citaré-: "És obvi, i no es pot pretendre no dir la veritat en aquest sentit, que els ajustos, les millores en protecció social, les actuacions per a la reactivació econòmica i les reformes estructurals depenen de l'eina fonamental que els impulsa i els fa possibles, que no és altra que el pressupost, que conté les directrius, els objectius i les orientacions polítiques clares i ben definides, però sobretot conté la dotació de recursos per cada un dels programes i projectes pressupostaris necessaris per poder-los assolir."

Una segona raó, i ja la vaig esmentar en el debat al qual m'acabo de referir, és perquè disposar d'un pressupost, encara que no sigui el pressupost ideal, encara que sigui un pressupost de transició, és el mínim necessari que ens ha de permetre no distreure'ns de la feina important que ens espera, com pot ser... com serà, espero, assentar les bases d'una reforma tributària que afavoreixi l'assoliment de les condicions necessàries per reactivar i diversificar l'economia a mig i llarg termini, o com també és i serà treballar per la cohesió social.

Un altre motiu que ens porta a votar aquesta Llei és perquè conté elements necessaris per fer front al context de crisi en el qual ens trobem, com poden ser, i m'hi he referit, el reforç de les polítiques socials

o l'adopció de mesures destinades a contribuir a la reactivació econòmica.

El ministre s'hi va referir l'altre dia, s'hi ha tornat a referir avui, no m'estendré al respecte perquè seria reiteratiu, però sí que em permeto entre totes les que ell ha citat recordar l'increment del pressupost del Ministeri de Salut, Benestar i Treball, la dotació inicial per a l'aplicació de certs compromisos que es deriven de la Llei de la seguretat social -ell ho ha dit. Recordem que en el pressupost del 2009, aquesta partida no hi és-, o l'augment destinat als recursos... perdó, els destinats a inversions que, com molt bé ha recordat s'augmenta -i anem a recordar la xifra absoluta- en gairebé 20 milions d'euros.

Podria reproduir altres arguments genèrics que ja vaig exposar en el moment de fer el debat de totalitat perquè continuen sent vàlids, ja que es tracta de què el pressupost en realitat sigui o no aprovat i, per tant, d'unes conseqüències similars.

Succeeix de forma també similar si ens volem referir als continguts específics, tal com acabo de dir ara fa un moment. No ho faré. Insistir no fa les coses millors ni pitjors, ni aportaria cap element nou al debat. Només recordaré, en relació amb allò que es va dir el dia 29 de desembre i ja per acabar, una xifra que ens va exposar el Govern: ens deia el Govern -per boca del ministre de Finances- que l'efecte agregat d'allò que podia suposar acceptar l'esmena a la totalitat -i que avui es traduiria en no posar les condicions necessàries perquè el pressupost prosperitindria un impacte, segons les estimacions del Govern -estimacions que el Grup Parlamentari Socialdemòcrata comparteix- i més enllà de la incertesa que es podria generar, d'entre un 3 i un 4,5 % del Producte Interior Brut, i els conseqüents efectes, entre altres sobre els llocs de treball. En una situació de dificultats econòmiques i socials, per si sol aquest argument ens sembla prou contundent com per haver de donar un suport decidit al Projecte de llei.

D'altra part, acabem d'aprovar quatre esmenes que, després de madura reflexió i de tornar a considerar els arguments que ens van portar a no donar-hi suport en l'anàlisi que se'n va fer en comissió legislativa, ens ha semblat que havien de merèixer aquesta confiança. Segurament la seva aprovació no té per a nosaltres el mateix caràcter essencial que deu tenir per a qui les ha reservat -almenys a la totalitat-, ja que si no li haguessin acordat aquest caràcter suposo que no les haurien reservat ni haurien considerat pràcticament indispensable la seva aprovació perquè el pressupost per a aquest any quedés més arrodonit. Hi hem donat suport perquè pensem que aquest, com tots, hauria de ser un pressupost compartit al màxim possible.

Per tot això, per tot allò que no he repetit, i per molts altres motius que podríem detallar en un altre format de debat, confirmo que votarem favorablement la Llei del pressupost pel 2010.

M'hauria agradat acabar la intervenció amb les paraules que acabo de pronunciar; malauradament, constato que no ho puc fer. M'ha quedat ben evidenciat, després d'escoltar la intervenció dels portantveus dels altres grups, que els nostres arguments no seran compartits.

D'una banda, veig com aquells que troben que aquest Projecte de pressupost s'assembla massa a l'anterior per poder-hi donar suport, si no s'aprova el Projecte de llei estaran contents, ja que ara serà totalment igual a l'anterior. El canvi que suposava -limitat pels diferents condicionants que tots coneixem i que no tots volem reconèixer-, el canvi, dic, que suposava, no el volgut, però sí suficient com per veure reflectit un canvi d'orientació, de manera de fer, de prioritats, en definitiva un canvi, ara quedarà, sobre el paper, en res. És això el què volien? Doncs ja ho hauran aconseguit. El canvi, de ser limitat passarà a ser nul. I no cal que recordi, perquè tothom ho sap, que quan es vol canviar alguna cosa, que els dèficits financers i socials, per exemple, es poden corregir mitjançant esmenes. Tothom... perdó, sembla que no ho sap!

D'altra banda, també puc constatar que als consellers del Grup Parlamentari Reformista, els que havien reservat les esmenes, sembla que els hi era completament indiferent el fet que prosperessin o no. M'he adonat que allò que buscaven, amb les seves reserves, era l'escenificació d'una "charlotada" que, creguin, no penso que faci cap gràcia.

És molt fàcil negar, oposar-se, sobretot si no s'aporten solucions alternatives encara que sigui en forma d'esmenes parcials, també al Projecte de llei del pressupost com a tots els projectes de llei, com a totes les proposicions de llei.

Aquesta actitud només mereix un qualificatiu: irresponsable. I en el cas que s'aportin i que siguin acceptades, tampoc es pot entendre l'actitud de continuar negant. Queda demostrat que no serveix de res donar suport a unes esmenes que semblen raonables, reconsiderar postures i votar a favor d'unes reserves d'esmena que semblen essencials per a qui les presenta. És incongruent presentar unes esmenes, que aquestes siguin aprovades i després, *de facto*, tornar-hi a votar però en contra, que és el què avui faran vostès. Perquè ara tenim quatre modificacions aprovades relatives a un text que, en realitat, serà inexistent. Quan van presentar aquestes esmenes ens pensàvem que ho feien seriosament, però resulta evident que no era així. No sabem què

pretenien però, certament, allò que pretenien no era que prosperessin. I ho sabem... -malgrat el que ha dit el portaveu-, ho sabem perquè ja s'havia anunciat que encara que s'aprovesin totes no es donaria suport a l'aprovació de la Llei.

Se'ns diu que es podran tramitar crèdits extraordinaris... -em sembla que ho he sentit o ho he intuït... No sé si he interpretat malament les paraules d'algú. El debat que es podia haver fet en una sola vegada s'haurà d'anar fent per episodis... Bé, doncs, quin remei ens tocarà. S'haurà d'anar fent...

La no aprovació del Projecte de Llei del pressupost no significa, en la situació actual, expressar un rebuig a un govern, o l'exaltació d'una manca de confiança en un govern. El que marca és un rebuig a la viabilitat immediata d'un model de país més just, més solidari i més responsable. Podem parlar, podem debatre, podem acordar, però sempre, sempre, sempre posant per davant l'interès general. Aquesta és la nostra manera de fer, pensàvem que compartida, però ens sembla que no és així.

Avui no estem actuant en una òpera bufa, estem valorant la necessitat de donar suport a l'eina essencial per a què un Govern legítim, en aquest cas el Govern d'un país que es diu Andorra, pugui exercir de forma adequada la gestió ordinària de l'Estat en un moment de dificultats.

Curiosament... -i ja vaig acabant Sr. síndic- sembla que uns i altres estem d'acord en afirmar que la convocatòria de noves eleccions de forma immediata no és una bona solució, si es volen atendre evidentment degudament unes necessitats del país que no poden esperar més. Però al mateix temps es nega l'eina essencial per a què el Govern pugui dur a terme les actuacions per assolir aquest resultat. Com diria un company, això és una presa de pèl. Una presa de pèl al ciutadà, al teixit econòmic, als emprenedors, a les persones que veuen com perilla, o que ja han perdut, el seu lloc de treball.

El país no es mereix que aquesta sigui la realitat que ens esperen els propers mesos, si com sembla avui el pressupost no s'aprova.

Els hi agraeixo molt la seva atenció.

Moltes gràcies.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sr. Francesc Rodríguez.

Iniciem, doncs, un nou torn.

El Govern té la paraula. Sr. Pere López.

El M. I. Sr. Pere López:

Sí, gràcies Sr. síndic.

Voldria fer alguns comentaris en referència a les línies principals de les aportacions dels grups parlamentaris, principalment del Sr. Nomen i del Sr. Serra.

Sr. Nomen, quant als antecedents els quals vostè explica i ha estat dedicant molt temps de la seva intervenció parlada d'antecedents, hi ha una qüestió que he obviat... que he obviat, sí que l'he sentit de vegades parlant en públic però aquí no ho havia dit mai, i és una reunió que va tenir lloc al meu despatx amb caràcter previ a la presentació de les línies directives del pressupost i en el que li vam oferir la possibilitat a un mes i mig vista del límit legal que presenta la Llei general de les finances públiques de col·laborar amb aquest Projecte de pressupost. Vostè explica la carta que em va enviar i explica altres antecedents, en tot cas, aquest no l'havia explicat en seu parlamentària. Sé que alguna vegada ha vanalitzat la reunió que vam mantenir dient que jo li vaig oferir que si volia posar una rotonda que la podia posar... Evidentment això és absolutament fals. Vostè ha vanalitzat la reunió que vam mantenir. Tampoc m'esplaiaré però sí que li vam oferir la possibilitat de treballar conjuntament amb el pressupost i vostè la va rebutjar. És més, va marxar del despatx i va decidir no conèixer ni les línies que s'estaven treballant, ni acceptar aquesta proposta de treballar conjuntament.

Quant a la seva intervenció, doncs, bé... Vostè ha fet moltes declaracions sobre el pressupost i ha fet molts articles. Haig de dir que ha mostrat públicament i ha deixat rastre d'un important desconeixement de la Llei general de les finances públiques, del Reglament del Consell, del que és la política pressupostària i, avui, ho ha tornat a fer amb aquesta qüestió que, durant mesos, li vam sentir del nou pressupost sense entendre que la Llei del pressupost, doncs, s'ha de presentar abans de l'1 de novembre, però no va fer cap esmena al pressupost. Vostè s'empara en un escut en què qualsevol discurs li és vàlid, perquè qualsevol cosa que afirma, com que no ha posat blanc per escrit, vostè que tantes vegades ens ha parlat de l'anàlisi, de la diagnosi i que sempre és el mestre de l'anàlisi i la diagnosi, doncs, jo tinc bastant clar... tenim bastant clar que vostè, doncs, ha dedicat poc temps a estudiar el Projecte de pressupost i vostè té unes responsabilitats atorgades com a conseller, molt temps a parlar-ne i, en tot cas, vostè que té aquesta capacitat tan superior d'anàlisi i de diagnosi, doncs, no ha estat capaç de posar negre sobre blanc quins són els elements de forma clara que no li fan donar suport a aquest Projecte de pressupost.

Quant a les solucions pel futur del país hi són clarament. M'he esplaiat amb la meua intervenció, part de la intervenció i algunes de les línies principals són similars a les de la intervenció del dia 29 de desembre -penso que el dia 29, vostè ha parlat varies vegades del dia 30 però em sembla que era el dia 29- i, per tant, està clar quines són les línies mestres i quins són els objectius que hi ha darrera d'aquest pressupost.

Quant al tema del finançament que vostè ens ha plantejat, l'article 24 de la Llei del pressupost dona la possibilitat al Govern de refinançar el pressupost. Vostè sap, és coneixedor, de què hi ha una comissió que està treballant conjuntament: l'INAF, l'ABA -l'Agrupació de Bancs d'Andorra- i el Govern, i que estem treballant amb un calendari d'emissions de deute públic; estem treballant amb un calendari que preveu una primera emissió de deute públic abans que finalitzi l'any 2010. Això s'ha fet públic, vostè ho sap i suposo que li convé crear una alarma sobre aquesta qüestió -sobre el finançament del pressupost-; també li vaig llegir un article que a mitjans d'any no hi hauria diners per pagar les factures, en tot cas, la nostra missió en tant que Govern és tranquil·litzar en aquest sentit que això no és cert.

En referència al Sr. Serra, bé, hi ha una part que no l'he pogut seguir massa bé perquè suposo que estava fent canvis en el text que tenia preparat i en les xifres, en tot cas, quan el sentia recordava les intervencions, per exemple, de la Sra. Gil amb la compra d'ordinadors per l'escola que tant li preocupava i que ara no serà possible perquè no hi ha un pressupost d'inversió, o al Sr. Rossell que estava molt preocupat per dotar projectes de reactivació econòmica i que sembla ser que tampoc no serà possible per la seva intenció de vot o el que ha manifestat de la seva intenció de vot.

Reconeix que hi ha mesures de reactivació en aquest pressupost i són, i si les comparem amb les de l'any 2009 que és el pressupost amb el que sembla que vostès ens volen forçar a treballar, doncs, hi han moltíssimes més en l'àmbit dels ingressos i en l'àmbit de les despeses. Vostè ens ha parlat moltes vegades del tema dels 25 milions del tabac, de la previsió de la Llei dels impostos especials dient que fem previsions desencertades o que hi han lleis que estan en tràmit parlamentari però, estem parlant d'un pressupost. De la mateixa manera que hi han els 25 milions de la Llei d'impostos especials també hi han els -6 del cànon, és a dir, les dos lleis que tenien previsió d'entrar a tràmit parlamentari, totes dues estan contemplades en la Llei del pressupost, no és que haguem posat una i l'altra no l'haguem posat, és a dir, hi havien dos lleis que van entrar a tràmit

parlamentari i que vostès, doncs, estan estudiant i, per tant, la previsió estava feta, com és, al pressupost amb la voluntat d'atansar-se a la realitat.

En qüestió a les reformes legislatives, vostè qüestiona que el pressupost no tindria efecte. Li parlaré de dos partides perquè entengui la importància de quan parlem de les reformes estructurals.

Una és en relació a un futur projecte de Llei de l'IVA: s'està treballant amb una modificació de tot el procés informàtic per les importacions i, per tant, és una partida important a nivell d'inversió que en aquest cas sense l'aprovació del pressupost quedaria tramitada; també hi ha una partida destinada pels treballs en relació amb la Unió Europea: per la qual el pressupost de l'any 2009 hi havia 15.000 euros.

En la qüestió de les noves formes de finançament que a vostè és una qüestió que sembla apassionar-li, doncs, i li he de comentar la desviació de la Massana. El que ha fet el Govern -i ho hem explicat però potser sí que convé clarificar-ho en aquesta sessió- és mantenir... mantenir les previsions de les dues obres que estaven iniciades per l'anterior govern amb les modalitats de nou finançament -i estic parlant del túnel dels Dos Valires i la desviació de Sant Julià-, i no preveure cap nova obra amb aquesta fórmula de finançament.

Les inversions que estaven previstes amb aquests sistemes de finançament aplaçat, doncs, estem mirant de donar-li la sortida adient i vostès van proposar una esmena en la que pretenien que la desviació de la Massana també fos una obra a finançar amb aquesta modalitat quan nosaltres -no per 22 milions d'euros estava revisant sinó per més de 43 milions d'euros- preveiem que és una inversió que pot passar perfectament pel pressupost. Per tant, els finançaments aplaçats, les noves formes de finançament, doncs, per les obres que anteriorment havia previst però, aquest Govern no ha previst cap nova inversió amb una modalitat diferent de finançament.

I finalment, amb el quadre macroeconòmic el Producte Interior Brut i totes les qüestions que plantejava, doncs, li he de dir que sembla una certa ironia.

Vostè sap que aquestes informacions no hi són i sap, a més, que és una de les prioritats d'aquest Govern des de que he arribat a l'edifici Administratiu. Estem posant mitjans per fer uns càlculs que no ens vam trobar quan vam arribar, uns càlculs que compartim i que són fonamentals per la gestió i pel quadre de visió del futur del país, però són uns càlculs que no s'ha efectuat mai. És una de les prioritats.

Algunes de les informacions, doncs, entenc que van ser lliurades en motiu de les reunions que van tenir

amb el cap de Govern, i estem treballant de forma activa amb el càlcul del Producte Interior Brut per la pressió fiscal de previsions macroeconòmiques a tres i cinc anys vista, però li he de dir que vam començar la feina des de pràcticament zero.

Moltes gràcies, Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sr. ministre.

Per Andorra pel Canvi, Sr. Eusebi Nomen teniu la paraula.

El Sr. Eusebi Nomen:

Gràcies Sr. síndic.

En primer lloc voldria respondre o comentar unes afirmacions que ha fet el company i conseller Francesc Rodríguez.

Ha afirmat categòricament que si no s'aprova aquest pressupost es produirà una destrucció de Producte Interior Brut del 3 al 4%... O ho he entès malament? Sí? Ho ha entès malament? Doncs, jo és el que he entès. Si ha dit això el Sr. Francesc Rodríguez... no ha dit això? Doncs, puc demanar un aclariment de si ha dit això o no ha dit això? Sí o no?

El Sr. síndic general:

Sr. Nomen teniu la paraula i quan acabi el debat farà l'aclariment.

El Sr. Eusebi Nomen:

Sí, gràcies.

Si fos certa aquesta destrucció del 3 al 4 % del PIB el que provocaria és una destrucció a partir del recent càlcul de PIB que ha presentat Govern en el càlcul del marc fiscal d'Andorra entre 90 i 120 milions d'euros. És a dir, que hi hauria una destrucció entre massa salarial i altra creació de valor d'entre 90 i 120 milions d'euros, i ja m'explicarà vostè on es produeix aquesta destrucció per anar amb dotzaves enlloc d'anar amb el pressupost que presenta el Govern quan els dos, amb les seves masses, són pràcticament idèntics...

Per tant, pregaria que no es jugués amb afirmacions d'aquest tipus si és que s'ha fet. Si no, perdoni'm el malentès.

En segon lloc, vostè diu: "*Escolti, aquest pressupost en el que anirem per dotzaves serà totalment igual a l'anterior*". Per tant no es queixin que l'altre, el que presenta el Govern, sigui similar. Sí, efectivament, serà idèntic a l'anterior però tan sols durant dotze

mesos... Farem l'agonia curta. És a dir, o de veritat el proper pressupost és de canvi, o això no durarà gaire més.

Per tant, sí, és una forma d'incentivar a què es facin els canvis d'una vegada.

Hem vist un exposat en el qual es diu que nosaltres no hem fet esmenes i: "*Mal fet per no fer esmenes*". Hi ha un motiu molt simple per no fer esmenes a l'articulat: per la via de les esmenes a l'articulat aquest pressupost no es pot arreglar, perquè les esmenes a l'articulat estan limitades pel que marca la normativa (no es poden fer increments, no es poden fer una sèrie de coses) i, per tant, aquest pressupost, per via esmenes, no es pot arreglar. I el fet és que CR ha fet esmenes, la majoria de les quals s'han aprovat, i tampoc han estat capaços d'arreglar-ho, i amb això, vostès ho qualifiquen, ha dit -em sembla- de: "*charlotada*"... Doncs bé, si un intenta fer esmenes, malament, i si no les fa també, malament!

És difícil crear consens així... és difícil. Ara bé, si vostès volen un dèficit real entre 140 i 200 milions d'euros, votin aquest pressupost. I si vostè vol seguir amb el dèficit social del pressupost del 2009, votin aquest pressupost que així ho aconseguiran.

I permeti'm ara entrar a comentar les afirmacions que ha fet el nostre ministre de Finances.

En primer lloc, celebro que no negui els passos que ha explicat conforme hi havia un acord, una obligació i un compromís pres que els grups parlamentaris Socialdemòcrata i ApC treballaríem les línies bàsiques conjuntament -treballaríem les línies bàsiques- d'aquest pressupost perquè a partir d'aquest treball Govern elaborés el pressupost.

Celebro que no negui que vostè va rebre la nostra carta al setembre, en la qual li anunciàvem que no podríem presentar-hi al pressupost. I jo, per prudència i per respecte a la institució de Govern, no he volgut fer cap menció a la reunió que vam tenir al seu despatx. Però, si no em deixa cap altra alternativa em veuré obligat a fer-la, i l'explicarem així tots els ciutadans podran entendre que va passar en aquesta reunió... Vostè m'hi ha portat.

Efectivament vostè em va convocar a una reunió en el seu despatx i jo vaig preparar-me tota la qüestió relativa al pressupost, vaig venir amb la meua carpeta i vaig venir acompanyat d'una persona que és la responsable de la Comissió de Finances d'Andorra pel Canvi -que estem organitzats amb unes comissions específiques que treballem amb els diferents camps. Quan vam arribar al seu despatx, vam entrar al seu despatx i vostè va fer una cosa que em va deixar glaçat: va dir que aquesta persona que m'acompanyava no podia estar present a la reunió i la va fer fora del despatx!... I la va fer fora del

despatx! Jo vaig marxar amb ella, però com que aquesta persona té més seny que jo em va fer quedar, i em va dir: “No Eusebi, quedat... quedat, ja surto. És una pèssima educació però, quedat a veure com podem treballar”. I a la seva demanda em vaig quedar. Un cop estava sol amb vostè, efectivament vostè em va dir: “Miri, aquí està el pressupost. Aquí estan les línies mestres del pressupost. Les hem fet nosaltres. Vols introduir alguna cosa que t'interessi?” I vaig dir: “Aquí mateix s'acaba la reunió”. I vaig marxar. Efectivament això va passar així.

Mai he volgut fer una menció a aquest trist episodi de la seva carrera com a ministre, però si m'obliga, la faig.

En segon lloc... I si no expliqui'm perquè va fer vostè fora del despatx a la persona que m'acompanyava. I aquest és un fet objectiu del que hi han prou testimonis de què va passar així.

Jo no volia parlar d'això. Vostè en vol parlar? En parlem.

Vostè m'acusa de desconeixement.

Vostè m'acusa de no haver fet esmenes i, ja li dic, no hem fet esmenes perquè via esmenes, aquest pressupost, no s'arregla.

Vostè m'ha acusat de tenir capacitat superior, o no se què... Si té un problema amb això, miri! Faci-s'ho arreglar d'alguna manera. Jo estic intentant contribuir de la millor forma possible. Ara bé... ara bé, nosaltres no tenim cap... cap coneixement de les reunions que vostè està tenint per fer aquest finançament. Com a ciutadà andorrà està clar que m'informo a través de la premsa, bonament del que puc, però vostè no ens ha enviat cap informació, ni ha vingut a la Comissió de Finances... Això sí, li hem preguntat, eh? Però, vostè no ha vingut pas a informar del que està fent en cap moment!

Per tant, jo no sé que està fent vostè per arreglar el finançament, el que sí que sé... el que sí que sé és que el Govern ens va anunciar que segurament es podria aconseguir una ajuda financera d'un organisme internacional, sobretot amb les bones relacions que hi haurien amb França un cop establerts els convenis d'intercanvi d'informació; el que sí que és cert és que vostès van dir que farien una emissió de deute públic internacional... ho van dir, ja que Andorra de moment s'està finançant amb pòlisses de crèdit, bàsicament, amb instruments financers a curt termini i que això, doncs, dóna una sensació de fragilitat que compartim, que vostès ho tindrien a l'estranger a fer una emissió de deute.

I nosaltres li vam dir: “De tot això vostès no aconseguiran res” perquè per fer tot això es necessita tenir una sèrie d'eines de les que vostès en aquests

moments no disposen. Ara bé, finalment... finalment, probablement s'hagi d'anar a aconseguir un finançament intern dins d'Andorra. Molt bé. En tot cas, al seu pressupost, al pressupost que vostè presenta -que no me l'he llegit, segons vostè- diu que vostè considera un cost financer de l'1,25 %... Oi que sí que ho diu això? Doncs, fixi's no me l'he llegit, però és igual, diu de l'1,25 % del cost financer del finançament que vostè pensa fer. Digui'm vostè quin finançament a llarg termini aconseguirà l'1,25 % en euros, eh?... en euros, eh? en euros. Expliqui'm-ho si us plau.

I, ja li dic, és una pena aquesta manca de comunicació que hi ha entre el Govern i el Consell General especialment en l'àmbit de les finances.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sr. Nomen.

Pel Grup Reformista, Sr. Jaume Serra teniu la paraula.

El Sr. Jaume Serra:

Gràcies Sr. síndic.

Bé, començaria primer pel Sr. Rodríguez.

Li he de confessar que a mi també m'ha semblat entendre que vostè deia que la no aprovació del pressupost podia representar entre el 3 i el 4,5 % de decrement del PIB... A mi també m'ha semblat sentir dir això. Si no és així, doncs, me'n alegro moltíssim. Si fos al contrari jo li juro que li votaria. És a dir, si l'aprovació d'un pressupost representés tres punts de creixement o quatre... Miri, mig punt de creixement del PIB, jo li votaria posés pràcticament el que hi posés. Suposo que ho hem interpretat malament però em sigut dos els que ho hem interpretat d'aquesta manera.

Vostè parla de madura reflexió en unes reserves d'esmena... Me'n alegro, de tota manera l'he de contradir. Jo penso que més aviat ha sigut una maduració sobtada o tropical, no em sembla madura. Si són quatre mesos la maduració, doncs, potser que el pressupost l'entrem al mes de maig, sinó malament anem perquè serà complicat arribar a tenir conviccions.

Sr. Nomen crec que amb la “charlotada” es referia a nosaltres... eh?... Ah, ja! Perquè veig que d'allò... La “charlotada” es referia a nosaltres i feia referència a què votar que no dient que som indiferents a tot i ens són igual les esmenes, etc, no estic d'acord i no m'agrada que em qualifiqui d'aquesta manera, Sr. Rodríguez. I, és més, si fos així d'imitadors de

Charles Chaplin en aquesta casa, en aquest Consell, en aquest moment n'hi haurien molts.

En relació al que diu el Sr. López.

Bé, veig que tria les respostes. Suposo que em contesta i, és clar, el que calla atorga. És a dir, el que no m'ha contestat és que li ha semblat bé... No, no em posi aquestes cares, el que calla atorga, i si no ja em replicarà! Però, veig que ha triat algunes cosetes i permeti'm, el gruix, el gruix dels meus arguments no han estat contestats.

Molt bé, ja sé que el debat ha de ser escarrit per definició.

Bé, en relació amb les xifres. Li aclareixo ràpidament. Jo portava preparat que nosaltres fèiem propostes per passar de 5,5 milions -incrementant 5,5 milions- al suport a l'activitat empresarial i he tingut que corregir perquè han acceptat una reserva d'esmena d'aproximadament 2 milions, per tant, són 3,5. Els discursos els porten preparats i s'han de modificar sobre la marxa.

Li recordo, tot sigui de passada, que vostè a la seva presentació el dia 15 de setembre va parlar d'1,2 milions a la Comissió de Finances i tinc els papers -allò que es diu a les revistes.

En relació a què evidentment un pressupost és un pressupost i que és una previsió. Miri! Jo me n'he afartat de donar aquest argument aquí quan se'm criticava que els ingressos estaven inflats. Sí... és que és així evidentment però, és que també és veritat que diguéssim, hi ha una mena de doctrina -i dic doctrina per...- home! que si una llei encara no s'ha votat... és a dir, pressuposar... pressuposar el que faran els consellers, doncs home! que no està massa ben vist -per dir-ho suau.

A més, miri, resulta que no té majoria amb la qual cosa no només no està ben vist, és que és una miqueta temerari, Sr. López, perquè no sap el que pot passar, només en té catorze de consellers. Per tant, jo crec que va contra la doctrina i és temerari amb tots amb independència que no toca parlar-ne ara, però és així, eh? No hi és al pressupost, no hi és al pressupost, no pot ser, no hi ha estat mai.

Home, jo ja sé que potser els hi feia una miqueta de vergonya de fer allò de la Llei d'acompanyament que, segurament, era l'eina apropiada per resoldre aquest problema, que jo ja veig que hi ha un problema i vostè s'hi devia trobar i dir: "Carai, com ho faig jo tot això?". Potser l'eina era la Llei d'acompanyament però, és clar, la gent és de vegades una miqueta presonera del que ha dit i tots sabem el que s'ha dit aquí en aquest parlament sobre les lleis d'acompanyament.

En relació a què vostè en el pressupost... Home! hi té partides dedicades molt importants per una reforma informàtica en relació a l'IVA -que ho vull creure- però, que ho desconec, francament, no ho sé... no coneixia al detall aquestes coses. No pateixi, vostè crec que sap -i si no ho sap ha de saber- que qualsevol llei que impliqui crèdits nous poden... vostès tenen el dret constitucional de vetar que aquesta llei es tramiti... I vostès no solament això sinó que tenen l'obligació d'incorporar una memòria econòmica dient els increments pressupostaris que pot suposar.

En qualsevol cas... en qualsevol cas, una llei votada aquí que impliqui compromisos econòmics, només faltaria que vostè no els pogués complir... ja seria el sùmmum! Seria una contradicció.

Quant al tema de finançament... Miri, sap que passa? Jo m'he referit... Primer, vostè es va referir a Keynes, crec, i va parlar de la política Keynesiana. Veig que vostè té una diagnòsi que fins i tot es pot compartir d'insuficiència de demanda global. Miri la comparteixo. I perquè la comparteixo... i perquè la comparteixo -jo no sé si vostè la té. Jo dic que la comparteixo- justament intentàvem canviar el finançament i la inversió en La Massana de manera que s'alliberessin recursos i n'hi hagués més per aquest pressupost, perquè amb la inversió activem l'economia i això no ho farem... Sí, no em posi aquesta cara... És així. Escolti! Nosaltres canviàvem el finançament i alliberàvem recursos que és el que ens permetia i ens permet el Reglament, perquè nosaltres no podem incrementar els crèdits; per incrementar un crèdit l'hem de canviar -també ho sap això Sr. ministre.

Quant a què és irònic que jo parli de quadre macroeconòmic perquè no hi han dades... Ai, Déu meu, no en volia sentir una altra!... O sigui, jo he rebut un document lliurat per vostès on hi ha el PIB i, vaja! jo sé, suposo que tots els d'aquesta Sala saben quina és la inflació a Andorra, quin és el dèficit, quin és el deute públic -cada tres mesos rebem amablement la liquidació de l'estat de les finances que vostè ens dóna... Home! No em digui que no hi han dades... No em digui que no hi han dades. Alguna n'hi ha... alguna n'hi ha.

Bé, per acabar i només de passada Sr. Nomen, nou esmenes sobre quaranta-vuit no són la majoria de les nostres esmenes acceptades, eh? Només és perquè... són poquetes, eh?

Res més. Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sr. Serra.

Pel Grup Socialdemòcrata, Sr. Francesc Rodríguez teniu la paraula.

El Sr. Francesc Rodríguez:

Molt breu. Només un parell de comentaris.

Primer he vist que hi ha hagut dues persones que sembla que han entès de forma similar el que he dit jo, em sembla que no ho he dit... jo juraria que no ho he dit. Jo he comentar que l'efecte agregat podia tenir un impacte, o sigui, directe i indirecte, no he dit "directe" que és el que sembla que han interpretat.

Bé, doncs, queda al Diari de sessions el que he dit. En tot cas el podem consultar.

Pel que fa... Jo, he vingut aquí per parlar de continguts no d'elucubracions. Contingut sobre el Projecte de pressupost que avui sotmetem a debat, per tant, no seguiré aquest joc, Sr. president d'ApC.

I, pel que em deia el Sr. Serra, la primera reflexió li he contestat. La reflexió cregui'm que hi ha estat. Si no s'ho vol creure és molt lliure de fer-ho i no em negarà que tot el procediment que s'ha seguit en el debat de les esmenes sabent quin seria el resultat -vostès, evidentment, nosaltres no ho sabíem- avui, no sé com el podríem qualificar.

És tot Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sr. Rodríguez.

Alguna altra paraula?

Sr. Pere López, pel Govern... Recordo, de fet, que el debat de totalitat ja el vam fer i que estem tractant tota la part no aprovada del pressupost que no correspon a les reserves d'esmenes.

Sr. Pere López teniu la paraula.

El M. I. Sr. Pere López:

Sí, gràcies Sr. síndic.

Breument en referència als aspectes que comentava el Sr. Nomen, ha afirmat que mai va parlar de la reunió que vam tenir al meu despatx i, almenys, que jo l'hagi sentit, en va parlar en un programa de la televisió pública i, en tot cas, serà fàcil obtenir còpia de com ridiculitzava la reunió que vam tenir aquell dia amb la qüestió de la rotonda.

A la reunió el vaig convidar perquè vostè i jo comencéssim a valorar si hi havia possibilitat de parlar sobre el Projecte de pressupost i ja era mitjans de setembre, per tant, estàvem a un mes i mig del

termini màxim que marca la Llei de presentar aquest Projecte de pressupost.

Quant a les reunions entre l'INAF, l'ABA i el Govern són reunions que s'acaben d'iniciar, s'han iniciat a principis d'aquest any i crec que la primera reunió -si no m'equivoco- es va fer a finals de gener, se n'ha fet una darrera a finals del mes de febrer i s'està treballant amb un calendari com formava part del pacte d'Estat que es va lliurar al cap de Govern pel mes de maig-juny tenia un calendari de com poden ser aquestes emissions de deute públic. En tot cas, ja li agafo el compromís que quan aquesta feina estigui finalitzada demanaré una compareixença a la Comissió de Finances per exposar-li el treball d'aquesta reunió tècnica -i no pateixi, estem parlant de reunions tècniques- per veure quines són les formalitats o quins són els passos que s'han de fer per poder fer aquestes emissions de deute públic.

En referència al Sr. Serra, doncs, li diria que "el que calla atorga" i la meua intervenció potser ha sigut més llarga que la seva i, per tant, també aplicaríem el doble sentit. Jo crec que el que se sotmet a debat són els temes que considerem més rellevants i bastants de les coses que ha dit -o alguna de les coses que ha dit- no hi estava d'acord però llavors entraríem en un debat que potser seria massa llarg.

Em planteja la qüestió de la temeritat de les previsions pressupostàries, lamentablement d'aquí a poc tindrem el tancament de l'any 2009 i vostè, si no recordo malament, era president de la Comissió de Finances serà un bon moment perquè en puguem parlar de la diferència d'ingressos d'aquest any realment respecte al pressupost i, per tant, serà un bon moment per veure quina feina es va fer amb l'anterior pressupost.

Respecte al tema de l'IVA -que no és un tema menor- tampoc voldria entrar al detall però no és la Llei de l'IVA... És a dir, perquè el dia que això funcioni hem de començar inversions informàtiques ara -aquesta era la nostra intenció- per poder posar al dia. És més, independentment del calendari d'aplicació de l'IVA que nosaltres prevèiem que potser podria ser quan vam començar aquesta feina a partir de l'1 de gener del 2011 -que ara tenim clar que no podrà ser abans de l'1 de gener del 2012-, possiblement les millores quant a la tramitació les intentarem avançar, davant de la manca del pressupost haurem d'esperar a tramitar un crèdit extraordinari per poder tirar endavant aquesta inversió però, en tot cas, la intenció era començar a treballar no quan la Llei de l'IVA estigui aprovada sinó des d'ara amb totes aquestes inversions informàtiques per millorar un tema tant important com és la importació de béns a Andorra.

Respecte a l'efecte i al president del Grup Parlamentari citava unes declaracions, o una part de la meua intervenció del dia 28... 29 de desembre, l'efecte que tindria la no aprovació del pressupost que jo quantificava entre un 3 i un 4,5 del producte interior brut. Jo em mantinc amb aquesta estimació, només a nivell d'inversió pública -ho dic pels números que donava el Nomen- aquest no pressupost parla... la part de no inversió suposa ja una menor inversió de 55 milions d'euros, estàvem parlant entre la diferència entre que "s'aprovi" i "no s'aprovi" el pressupost. El fet que no s'aprovi el pressupost suposa que a hores d'ara hi ha 55 milions d'euros -i vostè citava a Keynes, que el vaig citar, i vaig citar també a Stingles i vaig citar també a Kluma- més a l'efecte multiplicador que aquestes inversions tenen. Per tant, les xifres, l'impacte que suposa la diferència entre "l'aprovació" i la "no aprovació" del pressupost és el que exactament vaig dir a la intervenció del 29 de desembre.

I, crec que és tot. Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sr. ministre.

Li demanaria que fos respectuós amb els membres de la Cambra quan fa referència a algun nom concretament. En aquest cas el Sr. Nomen.

Pels grups parlamentaris passo la paraula a Andorra pel Canvi. Sr. Nomen teniu la paraula.

El Sr. Eusebi Nomen:

No, després del que he sentit no faré cap més comentari.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Pel Grup Reformista, Sr. Serra.

El Sr. Jaume Serra:

Molt breument... Molt breument perquè no vull polemitzar massa, però hi han coses que crec que han de quedar escrites en el Diari de sessions.

Veig que cada vegada va portant la contrària en menys coses, ja me'n alegro.

El tancament del 2009... el tancament del 2009, ja ho veurem! Jo li he reconegut que són previsions, eh? No he pretès mai tenir la ciència infusa, al contrari, eh? O sigui, ja sabem que les previsions es fan i de vegades encertes i de vegades no. Jo no sóc d'aquells que veia venir la crisi i deia "Això ja

passarà". Això ho acostuma a dir el que no té ni punyetera idea -i perdoni l'expressió Sr. síndic- i llavors es troba amb una realitat i comença a donar explicacions.

Quant a la Llei de l'IVA, per puntualitzar el que jo li he dit, jo li he dit que qualsevol llei que comporti unes despeses específiques pel seu desenvolupament vostè té les eines constitucionals i legals apropiades per tirar endavant. Això és el que li he dit, no li he dit res més, eh? I veig que ho sostenen, és a dir, que no esmenen, que ho sostenen. Vostès... Acabo de sentir dir que 55 milions... que 55 milions d'inversió pública, fent servir el que s'ha dit, efecte agregat indirecte... -en fi, no sé... fem servir la paraula que sigui- efecte agregat directe-indirecte multiplicat, sumat o restat, l'efecte al final és el mateix que 55 milions d'inversió provocaran 3,5 o 4,5 punts de PIB... Mare de Déu Senyor! Ara sí que ja estic espantat, Sr. ministre. Si vostè em diu això, ara sí que ja estic espantat pel futur d'Andorra.

De tota manera, li seré molt franc: com que ja veurem el comportament del PIB de l'any que ve, a veure si en sentit contrari es produeix... No pot ser que amb 55 milions d'inversions es produeixi 3,5 de creixement de PIB... Apa, ni un, per l'amor de Déu!

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sr. Serra.

Pel Grup Socialdemòcrata no hi han pres la paraula?

Algun altre torn? Sr. Pere López teniu la paraula pel Govern.

El M. I. Sr. Pere López:

Sí, en primer lloc per excusar-me. Ho estava demanant perquè potser en mig de la intervenció no m'he donat compte que no he empleat el terme adequat, per tant, Sr. Nomen m'excuso. Estava més pendent del fil de l'argumentació que d'això i, per tant evidentment, no hi ha hagut cap mena d'intenció sinó que... I fins i tot no m'havia donat compte ja que he hagut de demanar el que havia passat perquè sí que havia sentit algun comentari, però segurament amb el fil de la intervenció m'havia descuidat.

I, en referència a les xifres, 55 milions d'inversió són el 2 % del Producte Interior Brut. Estem parlant d'un Producte Interior Brut que no arriba als 3.000 milions d'euros, per tant, només aquesta xifra, directament la inversió -ja no parlàvem de l'efecte que pugui tenir multiplicador- és prop d'un 2 % del Producte Interior Brut.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sr. ministre.

Alguna altra intervenció?

Doncs, acabades totes les intervencions passem a la votació.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

Recompte.

La Sra. Montserrat Gil:

14 vots a favor i 14 vots en contra.

El Sr. síndic general:

Doncs, vist el resultat, s'ha de tornar a procedir a una segona votació. Estem en situació d'empat i tornem, doncs, a procedir a una segona votació.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

Recompte.

La Sra. Montserrat Gil:

14 vots a favor i 14 vots en contra.

El Sr. síndic general:

A la vista del resultat declaro, doncs, refusat el Projecte de llei de pressupost que es retornarà al Govern.

Passem al tercer punt de l'ordre del dia.

3. Examen i aprovació, si escau, del Projecte de llei de modificació de la Llei del cànon sobre el consum d'electricitat i telèfon.

L'informe de la Comissió Legislativa d'Economia ha estat publicat en el Butlletí número 6/2010, del 2 de març.

Exposa l'informe el Sr. Eusebi Nomen Calvet, nomenat ponent per part de la comissió. Sr. Nomen teniu la paraula.

El Sr. Eusebi Nomen:

Moltes gràcies, Sr. síndic.

La Comissió Legislativa d'Economia ha analitzat el Projecte de llei de modificació de la Llei del cànon sobre el consum d'electricitat i telèfon i les esmenes presentades a aquest que li va trametre Sindicatura d'acord amb la Junta de Presidents el passat 27 de novembre.

La Comissió es va reunir els passats dies 10, 18 i 30 de desembre, i de les 12 esmenes presentades al Projecte de llei: 7 presentades pel Grup Parlamentari Andorra pel Canvi i 5 presentades pel Grup Parlamentari Reformista.

D'aquestes: 1 esmena es va aprovar per unanimitat, 8 esmenes van ser transaccionades i aprovades per unanimitat, 2 esmenes van ser retirades i 1 esmena va ser rebutjada.

Dels debats i votacions realitzats en comissió es desprèn el Projecte de llei que avui se sotmet a consideració d'aquesta Cambra i el text del qual està publicat en el Butlletí del Consell General número 6/2010, del 2 de desembre de l'any 2010.

Moltes gràcies, Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Moltes gràcies Sr. Nomen.

Passem a les intervencions dels grups parlamentaris.

Pel Grup Parlamentari Andorra pel Canvi? No hi ha intervenció.

Pel Grup Parlamentari Reformista? Sí, Sr. Torres, teniu la paraula.

El Sr. Joan Torres:

Gràcies Sr. síndic.

Durant la campanya electoral Coalició Reformista va expressar en els seus programes la intenció de fer una reducció en els canons de FEDA i STA, a un cànon final del 5 %, proposta de reducció que anava acompanyada de tot un seguit de mesures de reactivació econòmica necessàries tant en aquell moment com avui en dia.

També voldríem des de Coalició Reformista remarcar que la proposta de rebaixa de cànon que en el seu dia vàrem presentar en el nostre programa, formava part d'un desplegament legislatiu en matèria fiscal, en el qual tots els serveis andorrans quedaven sotmesos a una taxa del 5 %, desplegament que avui encara és inexistent.

Pel que fa al projecte avui a debat, el Grup Reformista entén que tal i com sens presenta s'ha de

tenir en compte que és una mesura que en molta part crea un estalvi a economies de fora d'Andorra, i que per tant, en aquest aspecte seran diners que no revertiran forçosament a l'economia andorrana ja que l'estalvi quedarà en mans d'estrangers.

També s'ha d'observar que a més a més l'Estat deixarà d'ingressar uns 6 milions d'euros que per tant no els disposarà per a poder-los reinjectar a l'economia podent-los per exemple utilitzar en obra pública o en inversions incidint directament així en la reactivació econòmica.

I finalment constatem les inexistents polítiques del Partit Socialdemòcrata durant els últims nou mesos per a reactivar l'economia. Considerem que tot i ser un estalvi en la mesura actual per a les economies andorranes, la mesura arriba molt tard i no és ni de bon tros, tota sola tal com se'ns presenta, una bona mesura de reactivació econòmica; entenem que en calen moltes més.

En les nostres esmenes a la comissió intentàrem millorar el text i preteníem aconseguir entre d'altres que les economies andorranes amb més necessitats quedessin exonerades totalment i fora del pagament de qualsevol cànon. Lamentablement no va ser possible disposar dins de la comissió de la informació necessària per l'estudi d'aquesta proposta. Per tant, la llei va passar a tràmit parlamentari sense disposar d'aquesta informació.

El Grup Parlamentari Reformista unilateralment, per la seva banda, va fer una demanda d'informació al Govern en data 23 de desembre.

Tot i que el Govern disposa de 30 dies hàbils per trametre la informació i que aquesta informació ens ha estat facilitada ara fa només dos dies, i per tant dins el termini correcte -també val a dir-, el Govern va rebre una petició de la demanda, on especificàvem explícitament -i cito-: "*I alhora faig la petició de si pot ser tramesa en el més breu termini de temps, per tal de poder prendre decisions, pel que fa al Projecte de llei de modificació de la Llei del cànon sobre el consum d'electricitat i telèfon*" -fi de la cita-; i a més tenint en compte que aquesta tramesa d'informació rebuda, va ser rebuda pel Govern provinent de FEDA i d'STA en data 13 de gener del 2010 i 29 de gener del 2010.

Podem entendre que la feina del dia a dia retardi a un govern la confecció de la nostra demanda, ara bé, el que ens costa entendre és que un govern un cop tingui la informació confeccionada i rebuda per part de FEDA i d'STA, esperi -encara que la Llei li ho permeti- més d'un més a fer una senzilla carta al grup parlamentari sol·licitant la informació.

Pensem que el Govern ha de facilitar la tasca parlamentària i ens hauria d'haver tramés la

informació en el moment en què la va disposar, però això no ha estat així.

El Grup Reformista, amb esperit constructiu i en pro que pugui prosperar una mesura per mins i petita que sigui, en aquest moment presenta, tot i que no es contemplen les millores que nosaltres aportàvem, tot i que no disposem de la informació i que no hem disposat de la informació que ha estat retinguda al Govern fins abans d'ahir mateix, i en benefici dels administrats i de l'estalvi de tots plegats ens abstindrem en la votació d'aquesta Llei per a què pugui prosperar.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sr. Torres.

Pel Grup Parlamentari Socialdemòcrata passo la paraula a la Sra. Mariona González. Teniu la paraula.

La Sra. Mariona González:

Gràcies Sr. síndic.

El 14 d'octubre de l'any passat, Govern va entrar a tràmit parlamentari el Projecte de llei de modificació de la Llei del cànon sobre el consum d'electricitat i telèfon.

La finalitat d'aquesta Llei és reduir la càrrega fiscal sobre el subministrament elèctric i els serveis de telecomunicacions del 10 % actual al 5,5 %.

En l'actual context econòmic de crisi, Andorra ha d'afrontar una doble situació adversa, d'un costat la manca de polítiques des de fa molts anys estructurals per a la transformació i modernització del seu teixit econòmic, que tots els agents convenen en qualificar com a exhaurit i que requereix de modificacions estructurals i de l'altre, la desfavorable conjuntura econòmica mundial.

Són, per tant, moments adversos, que requereixen consensos estables i responsables en el disseny de les polítiques econòmiques i fiscals a adoptar, per tal de superar amb èxit els reptes que se'ns presenten i assegurar un futur pròsper. Així les empreses necessiten d'un sistema fiscal just i estable, d'un marc legal igualment estable que doni seguretat jurídica a les inversions i d'una obertura als mercats internacionals que hem d'aconseguir amb la ratificació de convenis per evitar la doble imposició.

A l'espera d'aquest consens i del treball que se'n derivi per tirar endavant aquestes necessàries reformes estructurals del nostre model econòmic, el Govern va voler engegar, ara fa sis mesos, una mesura més de reactivació econòmica a banda de les

que ja s'han pres, de les que s'havien previst en el pressupost del 2010 -reconegudes pel Grup Parlamentari Reformista- i que ara haurem de reconduir, de les que ja vam anunciar ahir (Pla de reactivació empresarial) i de les que es presentaran molt properament.

Unes mesures que no són fruit de cap improvisació sinó que parteixen d'una diagnosi de la situació de la nostra activitat econòmica i social. Una diagnosi que ja vam fer la passada legislatura. El Grup Parlamentari Socialdemòcrata va presentar a l'octubre del 2008 un text alternatiu al Projecte de Llei de mesures de reactivació econòmica, presentat per l'anterior Govern que entre moltes altres, incloïa aquesta mesura i que malauradament no va prosperar ni en el si del text alternatiu ni com a esmena parcial a l'articulat de l'esmentada Llei.

Aquesta Llei de reducció del tipus impositiu del cànon sobre el consum d'electricitat i telèfon esdevé una mesura de reactivació que suposa -contràriament al que ha dit el conseller reformista- una important injecció econòmica a famílies i empreses per augmentar la seva liquidesa -uns sis milions d'euros- i que, per tant, permet revitalitzar el consum i l'activitat econòmica en general.

A més, tot i que aquesta mesura de reactivació té caràcter universal i afecta dos serveis absolutament imprescindibles, cal assenyalar que són les economies més febles, tant en l'àmbit domèstic com empresarial, les que se'n beneficien en més mesura proporcionalment, ja que l'estalvi en els costos fixos els suposa un percentatge més gran sobre les seves rendes que per a les economies amb més recursos.

A aquesta reducció del cànon s'hi afegeix el fet que enguany, tot i la previsió d'augment dels preus de compra de l'energia importada per al 2010 és del 10 % respecte a la mitjana d'aquest any, el Govern ha decidit no aplicar cap increment a les tarifes d'electricitat que són vigents des del 1er de gener en el cas dels clients domèstics i dels petits professionals o industrials.

Aquesta reforma a més, per la seva concepció i estructura, no suposa cap cost addicional per a l'Administració.

En referència a la seva demanda d'informació... Miri, la demanda d'informació al Govern feta per la Sra. Olga Adellach, relativa al Projecte de Llei del cànon, va estar entrada a tràmit parlamentari, efectivament com vostè ha dit, el dia 23 de desembre de 2009 i el termini per a la resposta de Govern s'acabava el dia 9 d'abril. Tant vostès com nosaltres sabem que el període de gener i febrer no és període de sessions.

Govern no ha posat cap pal a les rodes, com vostè ha pretès dir, com s'havia fet massa sovint en el passat i ha fet arribar la seva contesta molt abans d'exhaurir el termini -recodrem: un mes i nou dies abans que s'exonerés el termini- i fins i tot abans del debat d'avui. Aquí ja podem veure una diferència important entre la manera de fer d'aquest nou Govern i els diferents governs liberals que el van precedir.

Ja li vam dir en comissió que no enteníem com, després d'haver demanat el dia 4 de novembre una pròrroga de quinze dies per tal de presentar esmenes a una Llei d'un sol article no havien fet la demanda d'informació abans de presentar les seves esmenes.

Possiblement aquesta informació que avui tenim tots hagués estat útil, no solament per l'elaboració de les seves pròpies esmenes -aquestes de les que li en parlaré ara després-, sinó també per la discussió i valoració de la seva proposta en el si de la comissió legislativa.

De totes maneres amb la informació a la mà, continuem opinant que aquesta... -i ho ha explicat vostè diferent del que era l'esmena- però, que aquesta proposta de deixar exempts els cànon tots els consums d'electricitat que no superin l'import de 60 euros mensuals i tots els consums de telefonia fixa que no superin l'import de 100 euros mensuals, continuem trobant-la injustificada.

De les 281.146 factures totals d'electricitat facturades a particulars l'any 2008 -segons la demanda que va fer la Sra. Olga Adellach-, només 2.890 han estat les que han pujat menys de 60 euros que afectarien a uns 240 abonats i que no sabem a quin tipus d'abonats pertanyen.

De les 85.370 factures totals d'electricitat facturades a empreses, comerços i societats l'any 2008, només han estat 640 les que han pujat menys de 60 euros que afectarien a uns 54 abonats. Per això nosaltres els hi vam dir -i com ha fet referència a la seva esmena- els hi vam dir en comissió que no teníem la informació per dir amb que es sustentava aquesta proposició que vostè feia.

És veritat que també la seva esmena parlava del 5 %. Quant a aquesta proposta vostès saben que en la nostra exposició de motius que després vam haver de canviar dèiem que el futur projecte de l'IVA ha d'aglutinar sota una única figura impositiva en la pluralitat de les figures existents actualment en el camp de la fiscalitat indirecta. Així doncs, el cànon sobre el subministrament elèctric i els serveis de telecomunicacions ha de quedar reemplaçat per l'IVA i si ha de ser d'un 5, d'un 4 o d'un 5,5 % ja ho discutirem en el seu moment.

Aquí el que nosaltres volíem era celeritat en la seva tramitació per considerar-ho una bona iniciativa com a mesura de reactivació econòmica.

És per tot l'exposat que avui el nostre grup parlamentari hi votarà favorablement lamentant, això sí, que, primer per no haver estat acceptada a l'any 2008 i segon, per haver-se retardat el seu tràmit parlamentari -una llei d'un sol article va requerir la demanda d'una pròrroga per part del Grup Reformista per presentar esmenes-, no hagi pogut entrar en vigor molt abans per tal que moltes famílies i empreses se'n hagin pogut beneficiar molt abans.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sra. González.

Pel Govern, Sr. Pere López teniu la paraula.

El M. I. Sr. Pere López:

Sí. Se sotmet a l'aprovació per part del Consell General la reducció...

Gràcies Sr. síndic, perdó.

La reducció del cànon sobre el consum d'electricitat i telèfon.

Aquesta Llei suposa una reducció de tipus des del 10 % actual a un 5,5 % i suposa una injecció de liquidesa per a empreses i famílies d'uns 6 milions d'euros anuals.

Aquesta és la major mesura amb major impacte econòmic sobre les economies domèstiques i empresarials que mai ha estat presentada pel Govern d'Andorra -i no ho comentarem ara perquè ja ho hem debatut en dos sessions de control, l'efecte de les mesures de reactivació minso efecte que arribava a uns quants milers d'euros que havia pres l'anterior govern.

El Govern ha de manifestar que comptava que la mesura presentada a tràmit parlamentari a principis d'octubre entrés en vigor abans del que sembla que ho farà -de fet comptàvem amb una previsió de què ho poguéssim fer a principis d'any.

L'entrada en vigor, un cop es publiqui al BOPA, cal situar-la doncs, a principis del mes d'abril i, per tant, un cop l'hivern ja haurà finalitzat i conseqüentment el període de major consum energètic -i també telefònic encara que en menor mesura per part de les economies empresarials com les domèstiques- ja haurà passat. Això farà que s'assoleixi un efecte inferior al que el Govern hauria desitjat.

En tot cas, es tracta d'una mesura de gran importància que s'encabeix en el conjunt d'accions i

mesures que el Govern està prenent en torn de la reactivació -i Sr. Torres, voldria aprofitar per comentar-li les diferents mesures que s'han pres en els darrers dies com el primer pla de suport financer aprovat pel Govern ahir per 12,5 milions d'euros, la comissió de lluita contra l'intrusisme empresarial i professional o el Reglament de simplificació de tràmits de les obertures de comerç que ara s'adjunta amb aquesta reducció del cànon.

I, ja per finalitzar es tracta, a més, d'una mesura que presenta importants virtuts que cal destacar i tenir present a l'hora d'implantar accions i decisions governamentals. Per una banda, el seu baix cost d'aplicació: pràcticament nul; la seva eficàcia: perquè arriba al conjunt de les economies nacionals i a la seva equitat: ja que com es recull a l'exposició de motius les economies més febles són les que se'n beneficien en major mesura de manera proporcional.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sr. ministre.

Alguna altra intervenció?

Sí, Sr. Torres teniu la paraula.

El Sr. Joan Torres:

Sí, gràcies Sr. síndic. Molt breument. Només faré dos comentaris.

Ratifico la posició del nostre grup a abstenir-nos en la votació perquè pugui prosperar la Llei, perquè entenem que és una mesura que ajudarà.

Només fer dos mencions al tema de la demanda d'informació que ens ha comentat la companya. No ens hem queixat ni hem fet l'al·lusió pel tema d'haver-la rebut fora de termini -sabem que l'hem rebut fora de termini, ho hem dit així-, senzillament el que hem constatat és que amb la documentació que s'ha rebut al grup figura la data en la qual FEDA i STA l'ha elaborat i, per tant entenem que, el Govern l'ha disposat a la seva mà durant un mes... o sigui que ha trigat un mes tot i tenint-la en fer una carta enviant-la. Aquest mes hauria pogut servir -podeu veure la informació de la qual en disposeu, suposo...-, la data en la qual ha estat elaborada i la data en la qual ha estat entregada. Hi ha un mes de diferència entre l'entrega al Govern i la data de recepció, almenys així ho veiem nosaltres en les dates que figuren en les cartes de FEDA i en les d'STA. Un mes i pico pel que fa a la de FEDA i pràcticament tres setmanes i pico pel que fa a la d'STA. El que hem fet és la queixa dient que se'ns ha entregat dos dies abans de la votació. Entenem

que això no és facilitar la tasca parlamentària. Això per una banda.

Després, per l'altra, els comentaris que ha fet el Sr. ministre els compartim, són mesures que activen. Com vostè bé ha dit es va parlar amb altres sessions del tema que si aquest cànon afavoreix única i exclusivament a les economies andorranes, és ben cert -i tots en vam parlar aquí- que hi ha una bona part d'aquest cànon que quedarà en mans de gent que no és d'Andorra i que, per tant amb molta seguretat, no quedarà estalviat o invertit en el cas del que no es deixi estalviar-ho aquí a Andorra. Per tant, no és totalment revertit en l'economia andorrana sinó que n'hi haurà una part que és a fora.

Això no treu que no sigui una bona mesura i per això la nostra abstenció.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sr. Torres.

Sr. Nomen teniu la paraula.

El Sr. Eusebi Nomen:

Gràcies Sr. síndic.

Després d'escoltar les manifestacions dels diferents grups parlamentaris, jo crec que hem de reduir una mica la importància que se li pretén donar a aquesta Llei ja que, com ha quedat definit, és una Llei d'un article, una Llei d'un article que ha merescut nou esmenes... Això també anima a què millorem els textos que es presenten al Consell General.

Dir que és una llei menor quant als efectes que tindrà. Qualificar-la de la Llei que comporta la major ajuda que històricament han rebut les llars domèstiques andorranes crec que és... podria arribar a ser una exageració. En tot cas, espero que no sigui així en el futur.

I, dir que nosaltres votarem favorablement aquesta Llei ja que representa una reducció de pressió fiscal i deixant a part que ja estava al nostre programa electoral que aquest cànon el volíem eliminar totalment; no ha estat possible eliminar-lo totalment però almenys s'ha reduït i, per tant, el votarem favorablement.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sr. Nomen.

Alguna altra intervenció?

Passem, doncs, a la votació.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

Recompte.

La Sra. Montserrat Gil:

17 vots favorables i 11 abstencions.

El Sr. síndic general:

A la vista, doncs, del resultat declaro aprovat el text del Projecte de llei.

S'aixeca la sessió.

(Són les 18.35h)

Diari de Sessions del Consell General

Dipòsit legal: And. 275/94
ISSN 1024-9052

Preu de l'exemplar: 1,20 €
Subscripcions: Tel. 877877